

GAZETA URZĘDOWA

ZARZĄDU STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA

30 KWIETNIA 1934 R. Nr. 4. ROCZNIK LV.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

40.

Nr. III. Róż. 55/34.

OBWIESZCZENIE

Zarządu Miejskiego w stoł. król. mieście Krakowie

z dnia 27 kwietnia 1934 r.

w sprawie maksymalnej taryfy kominiarskiej.

Na podstawie art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53) o prawie przemysłowem i § 17 rozp. wykonawczego z dnia 7 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111), po wysłuchaniu opinij przewidzianych powyższym art., ustanawiam następującą taryfę maksymalną kominiarską na terenie miasta Krakowa:

Za jednorazowe czyszczenie

		Zł gr
1)	komina (szuflady) w domach parterowych podlegających ustawie o ochronie lokatorów	0·30
2)	komina (szuflady) w domach parterowych nie podlegających ustawie o ochronie lokatorów	0·34
3)	komina (szuflady) w domach I. piętr. podlegających ustawie o ochronie lokatorów . .	0·35
4)	komina (szuflady) w domach I. piętr. niepodlegających ustawie o ochronie lokatorów . .	0·38
5)	komina (szuflady) w domach II. piętr. podlegających ustawie o ochronie lokatorów . .	0·39

		Zł gr
6)	komina (szuflady) w domach II. piętr. niepodlegających ustawie o ochronie lokatorów .	0·42
7)	komina (szuflady) w domach III. piętr. podlegających ustawie o ochronie lokatorów .	0·44
8)	komina (szuflady) w domach III. piętr. niepodlegających ustawie o ochronie lokatorów	0·47
9)	komina (szuflady) w domach IV. piętr. podlegających ustawie o ochronie lokatorów .	0·49
10)	komina (szuflady) w domach IV. piętr. niepodlegających ustawie o ochronie lokatorów	0·53
11)	komina (szuflady) w domach V. piętrowych Każde następne piętro o 9 gr. więcej. Suterena lub poddasze zamieszkałe uważa się, jako jedną kondygnację czyli piętro.	0·62
12)	Za skontrolowanie i odbiór komina (szuflady) w nowo-wybudowanym lub przebudowanym domu bez usuwania rumowiska i cegieł pobiera się 100% więcej przy każdej z powyższych pozycji.	
13)	szlągu do 2 m.	0·48
14)	„ ponad 2 m.	0·60
15)	kanału maszyn parowych, kotłów, majsnerów itp. za każdy metr długości	1·00
16)	komina (szuflady) używanego do centralnego ogrzewania w domach o 2 lokatorach . .	1·50
17)	komina (szuflady) używanego do centralnego ogrzewania w domach większych i gmachach publicznych	3·50
18)	komina fabrycznego, wolno stojącego bez względu na wysokość	6·50
19)	komina (szuflady) używanego w piekarniach, cukierniach i wędzarniach, oraz wszelkich zakładach przemysłowych bez względu na wysokość	1·70
20)	komina (szuflady) używanego do ognisk stolarzy, bednarzy, kowali i kapeluszników bez względu na wysokość	0·75
21)	komina (szuflady) używanego do kuchen zbiorowych w zakładach publicznych, klasztorach, restauracjach, kawiarniach, koszarach wojskowych, pralniach zawodowych bez względu na wysokość	0·75
22)	komina (szuflady) na żądanie właściciela specjalnie w oznaczonym czasie czyszczonego 50% przy każdej pozycji.	
23)	pieca kuchennego lub łazienki	1·50
24)	„ pokojowego	2·50
25)	„ kuchennego w restauracjach lub zastos. do poz. 21	3·—
26)	„ żelaznego z rurą i złożeniem . . .	1·80
27)	rury od pieca żelaznego a) do 2 m. . . .	0·30
	„ „ „ b) za każde następne 2 m. .	0·20
28)	za dostarczone przez kominiarza przy wybieraniu sadzy naczynie i światło, jeżeli dostarczenie tychże odmówi właściciel po 3% od rachunku z poz. 1—22.	

Ceny w pozycji 23 do 27 pobierane będą przy regularnem perjodycznem czyszczeniu w godzinach od 7-mej rano do 7-mej wieczór. Poza temi godzinami 100% więcej przy każdej pozycji.

Komin, ewentualnie szuflada rozumie się jako jeden przewód dymowy w szczycie komina na dachu.

Taryfa powyższa wchodzi w życie z dniem 1-go czerwca 1934 r., a równocześnie z dniem tym traci moc obowiązującą dotychczasowa taryfa z dnia 29 września 1928 r.

Przekroczenie obowiązującej taryfy karane będzie w myśl postanowień art. 126 wymienionego powyżej prawa przemysłowego.

Prezydent miasta:
Dr. Mieczysław Kaplicki.

41.

Nr. III. Róż. 89/34.

OBWIESZCZENIE

Zarządu Miejskiego w stoł. król. mieście Krakowie

z dnia 27 kwietnia 1934 r.

w sprawie maksymalnej taryfy dla dorożek konnych.

Na podstawie art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53) o prawie przemysłowem, po wysłuchaniu opinij przewidzianych powyższym art., ustanawiam następującą taryfę maksymalną dla dorożek konnych na terenie miasta Krakowa:

		Zł. gr.
1)	kurs jazdy wynosi 15 minut (kwadrans),	
2)	każde rozpoczęte 15 minut, liczy się za cały kwadrans,	
3)	za kurs jazdy opłata wynosi w dzień . .	0·80
	„ „ „ „ „ w nocy . . .	1·—
4)	„ „ „ „ „ z dworca kolej. w dzień i w nocy	1·20
5)	„ „ „ „ „ z teatrów, koncertów i balów w dzień . .	0·80
	w nocy . . .	1·20
6)	za pakunki o wadze 30 do 50 kg. opłata wynosi	0·15
7)	opłaty drogowe przy przejeździe przez rogatki miasta opłaca pasażer,	
8)	opłaty powyższe za kurs jazdy pobiera się za przewóz jednej do dwóch osób z dzieckiem do lat 14-tu,	
9)	służba dzienna rozpoczyna się od godziny 7-mej do 22-giej w miesiącach od 1-go października do 30-go kwietnia, zaś od godziny 6-tej do 22-giej w miesiącach od 1-go maja do 30-go września. Służba nocna przez cały rok rozpoczyna się od godziny 22-giej.	
10)	Za jazdę do miejscowości leżących poza obrębem miasta, opłata zależy od umowy.	

Taryfa powyższa wchodzi w życie z dniem 15-go maja 1934 r. a równocześnie z dniem tym traci moc obowiązującą dotychczasowa taryfa.

Przekroczenie obowiązującej taryfy karane będzie grzywną względnie aresztem.

Prezydent miasta:
Dr. Mieczysław Kaplicki.

42.

OKOLNIK Nr. 35

Zarządzenie

Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 31 marca 1934 r. Nr. Prez. Org. 20/34 zawierające tymczasową instrukcję rachunkowo-kasową dla Wodociągu miejskiego w Krakowie.

Na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294 — zarządzam co następuje:

§ 1.

Postanowienia wstępne.

Oddział rachunkowo-kasowy Wodociągu miej. przeznaczony jest do załatwiania wszystkich czynności rachunkowych i kasowych Wodociągu m. w Krakowie.

Na czele oddziału stoi mianowany przez Prezydenta miasta Naczelnik Oddziału rachunkowo-kasowego. W razie nieobecności naczelnika Oddziału rachunkowo-kasowego, agendy jego spełnia zastępca wyznaczony przez dyrektora Wodociągu m.

§ 2.

Zakres działania Oddziału rachunkowo-kasowego.

Zakres działania Oddziału rachunkowo-kasowego obejmuje:

1) prowadzenie księgowości, sporządzanie zamknięć i sprawozdań rachunkowych,

2) sporządzanie preliminarzy budżetowych i czuwanie nad wykonaniem budżetu,

3) czuwanie nad prawidłowem uiszczaniem należytości czynnych i biernych,

4) sprawdzenie dokumentów płatniczych,

5) rachunkową kontrolę zapasów materjałowych,

6) prowadzenie i kontrolę kasy,

7) wszelkie inne czynności wchodzące w zakres rachunkowości i kasowości.

Oddział rachunkowo-kasowy prowadzi nadto archiwum ksiąg i dokumentów rachunkowych.

§ 3.

Zakres działania naczelnika Oddziału rachunkowo-kasowego.

Naczelnik Oddziału rachunkowo-kasowego jest za cały tok czynności rachunkowo-kasowych Wodociągu m. odpowiedzialny.

W szczególności do jego zakresu działania należy:

1) stała kontrola czynności rachunkowych Oddziału rachunkowo-kasowego,

2) kontrola czynności rachunkowo-kasowych innych oddziałów Wodociągu,

3) kontrola kasy, którą należy przeprowadzać przynajmniej raz na miesiąc,

4) bezpośredni nadzór służbowy nad personelem Oddziału, a w szczególności przydział czynności pomiędzy poszczególnych pracowników,

5) kontrasygnowanie poleceń płatniczych, faktur, czeków i wszelkiej korespondencji płatniczej,

6) kontrasygnowanie zamówień pod względem pokrycia budżetowego,

7) zatwierdzanie korespondencji i wszelkich innych aktów sporządzanych w Oddziale rachunkowo-kasowym,

8) opracowanie szczegółowych przepisów w ramach niniejszej instrukcji.

§ 4.

Odpowiedzialność urzędników rachunkowo-kasowych.

Każdy urzędnik rachunkowo-kasowy jest odpowiedzialny za terminowe i prawidłowe wykonywanie przydzielonych mu czynności.

§ 5.

Podział agend.

Ogół czynności Oddziału rachunkowo-kasowego dzieli naczelnik Oddziału na poszczególne działy pracy, wyznaczając dla każdego z nich w porozumieniu z dyrektorem kierownika, który jest odpowiedzialny za tok czynności tego działu.

Czynności pozostające w takim związku wzajemnym, że jedna z nich kontroluje drugą, nie mogą być powierzane jednej i tej samej osobie.

§ 6.

Księgowość.

Wodociąg m. prowadzi księgowość podwójnym systemem kupieckim (metodą przebitkową).

Oddział rachunkowo-kasowy prowadzi księgę inwentarzową, sumarjusz, dziennik, księgę główną wraz z niezbędnemi księgami pomocniczemi, a nadto księgę bilansów surowych.

Księgi należy przechowywać pod odpowiedniem zamknięciem.

W księgach rachunkowych nie wolno zostawiać próżnych a nieskasowanych odstępów, nie wolno przez przekreślanie, wyskrobywanie lub też w jakikolwiek sposób czynić pierwotny zapis nieczytelnym, nie wolno pisać między wierszami.

Wszelkie poprawki winny być omówione i stwierdzone podpisem naczelnika Oddziału rachunkowo-kasowego.

§ 7.

Księga inwentarzowa.

Do księgi inwentarza wpisuje się z końcem każdego okresu obrachunkowego ilość i wartość wszystkich składników majątkowych czynnych i biernych według stanu faktycznego.

Bilans zamknięcia ma być zgodny z księgą inwentarza.

Do księgi inwentarza można wpisywać poszczególne grupy majątku w jednej kwocie, jeżeli zostanie dołączony szczegółowy wykaz.

Wartość nieruchomości, urządzeń i ruchomości należy przyjmować do inwentarza w wysokości własnych kosztów nabycia, produkcji względnie budowy, przy równoczesnem zamieszczeniu w stanie biernym inwentarza

odpowiednich odpisów amortyzacyjnych na fundusz odnowienia.

Zapasy materjałowe należy wyceniać według kosztów nabycia względnie własnych kosztów produkcji. Gdyby jednak ceny targowe ostatniego dnia roku obrachunkowego były niższe niż koszta nabycia względnie koszta produkcji, należy przy wycenianiu zapasów stosować ceny targowe. W razie niemożności dokonania obliczeń w sposób wyżej podany, należy cenę ustalić na podstawie oszacowania.

§ 8.

Sumarjusz.

Sumarjusz służy do chronologicznego zapisywania wszelkich zaszłości tak kasowych, jak i memorjałowych. Każdą zaszłość należy wpisać do sumarjusza przed jej dokonaniem.

Sumarjusz należy codziennie uzgodnić z księgą kasjera.

§ 9.

Dziennik.

Dziennik jest chronologicznym spisem wszelkich zaszłości otrzymywanym drogą przebitki z wpisów kartotekowych.

Dziennik należy uzgodnić codziennie z sumarjuszem.

§ 10.

Księga główna i księgi pomocnicze.

Do poszczególnych rachunków księgi głównej należy prowadzić księgi pomocnicze (kartotekę).

Układ rachunków księgi głównej oraz ksiąg pomocniczych (kartoteki) ustala naczelnik Oddziału rachunkowo-kasowego. Układ ten winien czynić zadość wewnętrznym potrzebom przedsiębiorstwa oraz wymogom kontroli budżetowej.

§ 11.

Bilanse surowe i kwartalne sprawozdania z wykonania budżetu.

Za każdy miesiąc sporządza się bilans surowy w terminie do dnia 10 następnego miesiąca.

Co kwartał należy sporządzić sprawozdanie z wykonaniu budżetu i przedłożyć je w oznaczonym terminie Zarządowi m.

§ 12.

Podstawa księgowania.

Podstawę księgowania stanowią wyłącznie należycie uzasadnione, sprawdzone i podpisane asygnacje kasowe: gotówkowe i walorowe oraz noty memorjałowe, sporządzone według jednolitych wzorów.

Asygnacje kasowe i noty memorjałowe wystawia oddział rachunkowo-kasowy.

Asygnacje rozchodowe i noty memorjałowe podpisuje naczelnik Oddziału rachunkowo-kasowego i dyrektor. Asygnacje przychodowe podpisuje likwidujący.

Asygnacje kasowe i memorjałowe wraz z dowodami stanowiącemi ich uzasadnienia przechowuje po zaksięgowaniu Oddział rachunkowo-kasowy w porządku pozycji sumarjusza pod zamknięciem. O ile wspomniane dokumenty muszą być osobno przechowywane, należy na asygnacji względnie nocie memorjałowej wskazać miejsce ich przechowania.

§ 13.

Zamknięcia rachunkowe.

Najpóźniej do 30-tu dni po zakończeniu roku obrachunkowego, winno być gotowe zamknięcie rachunkowe za ten rok.

Zamknięcie rachunkowe składa się z bilansu, rachunku strat i zysków, zestawienia porównawczego z wykonania budżetu.

Zamknięcie rachunkowe podpisuje dyrektor Wodociągu m. naczelnik Oddziału rachunkowo-kasowego

§ 14.

Sprawozdania rachunkowe.

Oddział rachunkowo-kasowy sporządza w zakresie materjałów rachunkowych, jakimi dysponuje, wszelkie potrzebne sprawozdania.

§ 15.

Budżet.

Corocznie w przepisanym terminie należy zestawić projekt budżetu na rok następny i przesłać referatowi budżetowemu. Każda pozycja budżetowa winna mieć tak co do nazwy jak i treści odpowiednik w jednym lub kilku rachunkach księgi głównej względnie ksiąg pomocniczych. W nagłówkach tych rachunków należy uwidocznić odnośny kredyt budżetowy.

§ 16.

Stała opłata wodociągowa t. zw. podatek wodociągowy.

Wymiary i odpisy stałej opłaty wodociągowej t. zw. podatku wodociągowego dokonuje Wydział Skarbowy Zarządu m., a rejestry biorcze i inkaso prowadzi M. Izba Obrachunkowa.

Przeprowadzeń księgowych dokonuje Oddział rachunkowo-kasowy Wodociągu m. na podstawie codziennych zawiadomień przesyłanych przez M. Izbę Obrachunkową.

§ 17.

Terminy płatności.

Oddział rachunkowo-kasowy czuwa nad terminową zapłatą wszelkich wierzytelności i zobowiązań Wodociągu m. W szczególności Oddział rachunkowo-kasowy sporządza kwartalne zestawienia zaległości czynnych i przedsiębierze odpowiednie kroki celem ich ściągnięcia.

§ 18.

Sprawdzanie dokumentów.

Dokumenty płatnicze i wogóle wszystkie dokumenty uzasadniające asygnację lub noty memorjałowe, winny być przed wpisaniem do sumarjusza sprawdzone pod względem rzeczowym przez biuro zakupów lub od-

nośny oddział techniczny, a pod względem formalnym i rachunkowym przez Oddział rachunkowo-kasowy.

Na każdym z nich należy uwidocznić datę i liczbę asygnacji względnie noty memorjałowej.

Do faktur za dostarczone materjały winny być dołączone raporty odbiorcze magazynu, podpisane przez magazyniera, który odpowiada za ilość i przez kierownika biura zakupów odpowiadającego za jakość i cenę jednostkową. Faktury za wykonane przez przedsiębiorcę roboty winny być, oprócz normalnego sprawdzenia, potwierdzone przez kierownika odnośnego oddziału.

§ 19.

Kontrola magazynowa.

Oddział rachunkowo-kasowy prowadzi kontrolę rachunkową magazynu.

§ 20.

Kasa.

Gotówkę, walory, dokumenty uprawniające do podjęcia gotówki z zewnątrz i książeczki czekowe, należy przechowywać w należycie zabezpieczonej kasie ogniotrwałej, ubezpieczonej od kradzieży i włamania.

Walory należy przechowywać w otwartych kopertach według poszczególnych dokumentów.

Kasy ogniotrwałe mają być zamykane na dwa klucze różne, z których jeden przechowuje stale kasjer, a drugi wyznaczony do tego przez dyrektora inny urzędnik. Duplikaty kluczy od kas przechowuje w skarbcu Główna Kasa miejska w zalakowanej kopercie.

Klucze od kasy nie mogą być zamieniane. Osoba posiadająca jeden z tych kluczy nie może nigdy wejść w posiadanie drugiego klucza.

Jeżeli urzędnik posiadający klucz od kasy nie może przyjść do biura, winien klucz ten przysłać natychmiast przez zaufaną osobę w zamkniętej kopercie dyrektorowi Wodociągu m., który powierza zastępstwo jednemu z urzędników.

Naczelnik Oddziału rachunkowo-kasowego przeprowadza szkontrum kasy przynajmniej raz na miesiąc, jak również przy każdorazowej zmianie urzędników kasowych.

Szkontrum kasy może pozatem przeprowadzić w każdej chwili dyrektor Wodociągu m.

Zapasy gotówkowe przekraczające kwotę niezbędną na bieżące wypłaty należy lokować w Pocztowej Kasie Oszczędności, za pośrednictwem której należy przeprowadzać inkaso należytości.

§ 21.

Wpłaty i wypłaty.

Kasjer może przyjąć wpłatę lub dokonać wypłaty jedynie na podstawie asygnacyj odpowiadających przepisom niniejszej instrukcji, a polikwidowanych przez Oddział rachunkowo-kasowy.

Na asygnacjach i dołączonych do nich dokumentach, winien kasjer uwidocznić przyjęcie wpłaty wzgl. dokonanie wypłaty przez przybicie pięczątki kasy z datą i podpis.

Potwierdzenie odbioru gotówki pobranej przez kasę Wodociągu m. podpisuje likwidujący oraz kasjer.

Przy dokonywaniu wypłat winien kasjer stwierdzić identyczność osoby, na którą opiewa asygnacja względnie sprawdzić należyte upoważnienie do odbioru gotówki. Osoby podejmujące gotówkę powinny na pokwitowaniu wypisać wyraźnie datę podjęcia oraz imię i nazwisko; pokwitowania wzgl. upoważnienia firm lub osób prawnych powinny być zaopatrzone w pieczęć firmy wzgl. osoby prawnej.

Przy wypłatach pocztą należy do odnośnej asygnacji dolepić recepis na nadaną kwotę.

Asygnacje wraz z dołączonemi do nich dokumentami doręczy kasjer po sporządzeniu dziennego raportu kasowego, urzędnikowi prowadzącemu sumarjusz. Asygnacje z jakichkolwiek powodów niezrealizowane w danym dniu zwróci kasjer likwidującemu przed sporządzeniem raportu kasowego.

Wypłaty na podstawie tymczasowego pokwitowania (bon) podpisanego przez dyrektora a kontrasygnowanego przez naczelnika Oddziału rachunkowo-kasowego, dopuszczalne są tylko w tym wypadku, jeżeli wypłata ma nastąpić na zewnątrz, a jej wysokości nie moża z góry określić. Bon taki musi być zastąpiony przez właściwą asygnację rozchodową najpóźniej w dniu następnym.

Przechowywanie w kasie Wodociągu m. obcych pieniędzy lub walorów poza kaucjami i wadjami — jest wzbronione.

§ 22.

Podejmowanie gotówki z zewnątrz.

Oddział rachunkowo-kasowy prowadzi ewidencję talonów, czeków i innych dokumentów, upoważniających do podjęcia gotówki. Urzędnik wyznaczony przez naczelnika Oddziału rachunkowo-kasowego winien dopilnować wpływu odnośnej gotówki.

§ 23.

Przyjmowanie walorów.

Walory mogą być przyjmowane wyłącznie na kaucję i wadja. Rodzaje walorów jakie mogą być przyjmowane na zabezpieczenie, określa Zarząd m. Wartość nominalną jaką w poszczególnym wypadku należy złożyć, oznacza Oddział rachunkowo-kasowy.

Książeczki wkładkowe mają być winkulowane na rzecz Zarządu miejskiego, a papiery publiczne imienne mają być cedowane, przyczem cesja może nastąpić „in bianco“

§ 24.

Księgi kasowe.

Kasjer prowadzi podręczną księgę kasową, w której zapisuje wszystkie wpłaty i wypłaty w porządku chronologicznym: wpłaty natychmiast po otrzymaniu, wypłaty bezpośrednio przed dokonaniem.

Podręczną książką kasową należy objąć w osobnych kolumnach również przyjmowane i wydawane walory.

Kasjer zsalduje codziennie książkę kasową i przeliczy gotówkę w obecności prowadzącego sumarjusz. Prowadzący sumarjusz sporządzi dzienny raport kasowy, do którego wpisze saldo końcowe z podręcznej książki kasowej i wynik przeliczenia gotówki. Saldo podręcznej

książki kasowej ma być zgodne z rzeczywistym zapasem gotówki i saldem obrotów kasowych sumarjusza. Nadto należy do dziennego raportu kasowego wpisać saldo walorów, wykazane w podręcznej książce kasowej i uzgodnić je z księgowym rachunkiem walorów.

Dzienny raport kasowy podpisuje kasjer i prowadzący sumarjusz.

Stwierdzone ewent. manco kasowe winien kasjer pokryć niezwłocznie z własnych funduszów, znalezioną zaś nadwyżkę należy przeprowadzić przez księgi przy pomocy asygnacji przychodowej. W obydwóch wypadkach należy niezgodność i sposób jej wyrównania uwidocznić w raporcie kasowym.

§ 25.

Wypłata poborów służbowych.

Wypłaty poborów personalnych Wodociągu m. dokonuje się za listami płac, sporządzonemi według przepisanych wzorów, podpisanemi przez dyrektora Wodociągu m., a kontrasygnowanymi przez naczelnika Oddziału rachunkowo-kasowego.

Miesięczne listy płac pracowników stałych i prowizorycznych, sporządza się na podstawie kart uposażeń służbowych. Listy płac pracowników dziennych i czasowych, oraz wynagrodzeń dodatkowych, sporządza się na podstawie wykazów pracy, podpisanych przez kierowników poszczególnych działów.

Pobory niepodjęte w dniu wypłaty należy najpóźniej następnego dnia wprowadzić na przychód.

§ 26.

Podejmowanie aktów z archiwum.

Złożone w archiwum księgi i dokumenty mogą byc podejmowane za pisemnem zezwoleniem naczelnika Oddziału rachunkowo-kasowego.

§ 27.

Niezależnie od uprawnień Komisji Rewizyjnej Rady m. zgodnie z postanowieniami art. 62 ustawy z dnia 23/III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) kontrolę rachunkowo-kasową nad Oddziałem rachunkowo-kasowym Wodociągu m. sprawuje właściwy organ kontrolny powołany przez Prezydenta m. po myśli art. 61 wyżej powołanej ustawy i § 60 rozporządzenia II. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 100 poz. 769).

§ 28.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1934 r.

43.

OKÓLNIK Nr. 36

z dnia 10 kwietnia 1934 r. Nr. Prez. Org. 38/34 w sprawie rachunkowości i kasowości w Wydziale VIII.

Podaję do wiadomości, że agendy rachunkowo-kasowe załatwiano dotychczas w Wydziale VIII. zostały przejęte z dniem 1 kwietnia 1934 r. przez Miejską Izbę Obrachunkową w myśl instrukcji z dnia 24 czerwca 1933 r. Nr. Prez. Org. Urz. 28/32. (Okólnik Nr. 36/933 ogłoszony w Dzien. Rozp. m. Krakowa Nr. 6/933 poz. 59).

44.

OKOLNIK Nr. 38

Prezydenta miasta z dnia 11-go kwietnia 1934 r. Nr. Prez. Zarz. og. 41/33 w sprawie obowiązku ścisłego przestrzegania przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6/XII. 1932 r. o kasowości i rachunkowości związków komunalnych.

Stwierdziłem, że moje zarządzenie z dnia 8/I. 1934 r. Nr. Prez. Zarz. og. 41/33 (Okólnik Nr. 2) w sprawie w nagłówku wyszczególnionej nie jest należycie wykonywane.

W szczególności:

1) brak jest niejednokrotnie na rachunkach i innych dowodach pisemnych przesyłanych Miejskiej Izbie Obrachunkowej — wyraźnego zaznaczenia (klauzuli), że dokonano sprawdzenia pod względem rzeczowym,

2) dokonanie sprawdzenia nie jest stwierdzone wszystkiemi podpisami wymaganemi w wyżej powołanem zarządzeniu,

3) niektóre Wydziały dotąd nie podały do wiadomości Miejskiej Izbie Obrachunkowej podpisów osób uprawnionych do sprawdzenia pod względem rzeczowym.

Wobec powyższego polecam PP. Naczelnikom Wydziałów jak najskrupulatniej dopilnować, aby postanowienia powołanego na wstępie zarządzenia były ściśle przestrzegane, a wykazane usterki bezwłocznie usunięte.

Rachunki i inne dowody pisemne niezaopatrzone w należytą klauzulę sprawdzenia pod względem rzeczowym, bezwzględnie przez M. I. O. honorowane nie będą.

45.

OKOLNIK Nr. 39.

z dnia 30 kwietnia 1934 r. Nr. Prez. Zarz. m. 33/34 o upoważnieniu Prezydenta m. do wydania niektórych decyzyj z zakresu działania Magistratu.

Na posiedzeniu w dniu 24 kwietnia 1934 r. Magistrat m. Krakowa uchwalił:

I. Na podstawie przepisu art. 44 ust. 1 lit. f. Ustawy z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 294) oraz § 28 ust. 1 rozp. II. Min. Spraw Wewn. z dnia 15 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100 poz. 769) upoważnia się Prezydenta miasta na czas do końca 1935 r. do umarzania nieściągalnych należności publiczno-prawnych przypadających m. Krakowowi nieprzekraczających kwoty 1.500 zł.

II. na podstawie przepisu § 28 ust. 1 rozp. II. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100 poz. 769 upoważnia się Prezydenta miasta na czas do końca 1935 r. do:

1. a) zawierania lub rozwiązywania umów dzierżawy i najmu objektów miejskich w przypadkach, jeżeli czas trwania najmu lub dzierżawy nie przekracza 3-ch lat przy czynszu rocznym nieprzenoszącym 1.000 zł. oraz

gdy czas trwania najmu lub dzierżawy nie przekracza 1-go roku przy czynszu rocznym do 2.500 zł.,

b) decydowania o obniżeniu czynszów najmu i dzierżaw, o ile suma obniżki nie przekracza 30% czynszu,

2) decydowania o wszczęciu i odstąpieniu od sporu sądowego, o ustaleniu warunków układu pojednawczego i o wstrzymaniu wzgl. zawieszeniu postępowania egzekucyjnego w sprawach:

a) wynikających z umów o dzierżawę i najem,

b) o ochronę zakłóconego lub przewrócenie utraconego posiadania,

c) nadających się do postępowania wekslowego i upominawczego, oraz

d) wszystkich innych majątkowych, w których wartość przedmiotu sporu lub kwota nie przenosi 6.000 złotych.

46.

OKÓLNIK Nr. 40

Prezydenta miasta z dnia 30-go kwietnia 1934 r. Nr. Prez. Zarz. og. 73/34 w sprawie częściowej zmiany zakresu działania Wydziału VIII. i IX.

Wydawanie orzeczeń w sprawach o przekroczenia z art. 32 rozp. Prez. R. P. Dz. u. Nr. 38 pkt. 361 o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa wyłączam z zakresu działania Wydziału IX. (Oddział administracyjny) i przydzielam do zakresu działania Wydziałowi VIII.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 maja 1934 r.

Przez to zarządzenie nie ulegają zmianie dotychczasowe czynności Wydziału IX. (Oddział weterynaryjny), odnoszące się do wykonywania przepisów wyżej wymienionego rozporządzenia Prez. R. P. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa.

Doniesienia o przekroczeniach i zakwestjonowane mięso należy przesyłać Wydziałowi VIII. (Rzeźnia m.).

47.

OKÓLNIK Nr. 41

zawierający zarządzenie Prezydenta miasta z dnia 30 kwietnia 1934 r. Nr. Prez. Org. 45/34 w sprawie przydzielenia Wydziałowi IV. spraw dotyczących propagandy i turystyki.

Z dniem 1-go maja 1934 r. wyłączam z zakresu działania M. Muzeum Przemysłowego sprawy dotyczące propagandy i turystyki i przydzielam te sprawy do zakresu Wydziału IV.

M. Muzeum Przemysłowe przekaże w powyższym terminie Wydziałowi IV. wszystkie akta propagandy i turystyki.

48.

OKÓLNIK Nr. 42

Prezydenta m. z dnia 30 kwietnia 1934 r. Nr. Prez. Zarz. og. 67/34 w sprawie korespondowania, przesyłania i odstępowania aktów oraz wysyłania ponagleń pomiędzy Wydziałami i Biurami Zarządu m.

W celu ustalenia sposobu wzajemnego korespondowania oraz przesyłania i odstępowania aktów i wysyłania ponagleń pomiędzy Wydziałami i Biurami oraz Zakładami Zarządu m. zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta m. z dnia 1 grudnia 1931 r. L. Prez. 11277/31 o przepisach kuncelaryjnych, oraz zarządzeniem Prezydenta m. z dnia 20 października 1932 r. o podziale czynności sposobie załatwiania spraw (Okólnik Nr. 58) zarządzam co następuje:

1) Wszystkie Wydziały obowiązane są działać w ścisłem porozumieniu, udzielając sobie do wglądu w miarę potrzeby przed lub po załatwieniu akta tych spraw, które pozostają w związku z ich zakresem działania.

Referenci obowiązani są udzielać sobie w krótkiej drodze wyjaśnień i opinji bądź ustnie, umieszczając stosowne zapiski na aktach, bądź, o ile tego zachodzi potrzeba, przez odręczne udzielanie aktów sprawy.

2) W razie konieczności pisemnego porozumienia się Wydziałów lub Biur Zarządu m., należy akta danej sprawy przesłać w krótkiej drodze (brevi manu). Przesyłanie aktów w krótkiej drodze należy stosować jednak wyjątkowo w rzeczywiście ważnych przypadkach. Przesyłanie aktów w krótkiej drodze w obrębie tego samego Wydziału jest niedopuszczalne.

3) Przesyłanie czystopisów, oraz załączonych do nich aktów ma być kierowane bezpośrednio do właściwych Wydziałów (nie przez Dziennik Podawczy).

4) Odstępowanie aktów pomiędzy Wydziałami i Biurami Zarządu miejskiego oraz Zakładami miejskimi ma się odbywać w ten sposób, że akta po uprzedniem formalnem przyjęciu przez właściwy Wydział należy przesłać w p r o s t do tego Wydziału wzgl. Biura (nie przez Dziennik Podawczy).

5) Wszelkie ponaglenia (urgensy) mają być sporządzane na ustalonych formularzach według załączonego wzoru. Formularze te znajdują się na składzie w Ekonomacie miejskim.

Sporządzanie ponagleń w innej formie, a w szczególności przez wygotowywanie ekspedycji longa manu, jest niedozwolone.

Po trzykrotnem bezskutecznem ponagleniu sprawy należy bezzwłocznie donieść o tem Dyrektorowi Zarządu miejskiego.

6) Przeprowadzanie aktów o których wyżej mowa przez Biuro Podawcze może nastąpić tylko z wyjątkowych przypadkach w razie rzeczywistej potrzeby, o czem decyduje Naczelnik Wydziału wzgl. Biura, który akt otrzymuje. Akta takie kieruje do Biura Podawczego Wydział lub Biuro otrzymujące te akta.

7) Równocześnie zwracam uwagę, że w myśl § 18 i § 21 powołanych na wstępie przepisów kancelaryjnych, sprawa tak długo figuruje w ewidencji z tym samym numerem sprawy, jak długo nie zostanie ostatecznie załatwioną. Wobec tego n i e d o p u s z a l n e jest t. zw. załatwianie liczb tj. wykreślanie danej sprawy

z ewidencji jako ostatecznie załatwionej mimo, że merytorycznie nie jest ona jeszcze załatwiona i kierowanie aktów do Biura Podawczego celem „wznowienia“ dla dalszego prowadzenia sprawy.

Załącznik do okólnika Nr. 42

....

(oznaczenie Wydziału)

Do Nr.

Sprawa ....

PONAGLENIE.

Proszę poraz o załatwienie i zwrot tut aktów (tut. pisma) przesłanego tam dnia / 193 przy Nr. w terminie do ewent. o zawiadomienie o zachodzących przeszkodach.

Kraków, dnia / 193

(podpis)

49.

Sprawozdanie z posiedzenia Komisji Rady m. i Komisji Zarządu m.

Komisja technicza.

Dnia 10 kwietnia br. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dr. Landaua Ignacego posiedzenie Komisji technicznej Zarządu miasta, na którem członkowie Komisji zapoznali się z organizacją i wszelkiemi urządzeniami Zakładu Czyszczenia miasta i Miejskiej Straży Pożarnej, dokonując równocześnie przeglądu inwentarza tychże Zakładów m.

Komisja plantacyj i ogrodów miejskich.

Dnia 20 kwietnia 1934 r. odbyło się pod przewodnictwom Wiceprez. m. Inż. Skoczylasa, przy współudziale Ławnika Dra Pelzlinga, Dra Muczkowskiego Kuratora Fundacji plant. m., oraz Profesorów Wszechnicy Jagiell. Dra Roupperta, Dra Szafere i Dra Sokołowskiego, posiedzenie Komisji plantacyj i ogrodów m.

Na początku posiedzenia Dr. Muczkowski jako Kurator Fundacji Florjana Straszęwskiege na utrzymanie upiększeń plantacyjnych, złożył wyczerpujące sprawozdanie ze swej działalności kuratorskiej, z uwagi na przypadające w bież. roku 10-lecie sprawowania obywatelskiej i honorowej godności Kuratora.

Sprawozdania tego wysłuchała Komisja z wielkim zainteresowaniem, nagradzając je hucznym aplauzem. Przewodniczący imieniem Zarządu miasta i Komisji plantacyjnej złożył P. Drowi Muczkowskiemu serdeczne podziękowanie za żywą i skuteczną działalność około pieczy nad plantacjami m.

Równocześnie Komisja uchwaliła sprawozdanie to podać do wiadomości publicznej, przez zamieszczenie w dziennikach.

Z kolei przystąpiono do rozpatrywania projektu urządzenia kawiarni w Lesie Wolskim, przy polanie Lea. Urządzenie tej kawiarni stało się w roku bież. możliwe, z uwagi na zamiar Gminy, doprowadzenia wody oraz oświetlenia elektrycznego do Lasu Wolskiego.

Komisja po ożywionej dyskusji, wyraziła zasadniczą zgodę na urządzenie kawiarni, zastrzegając, że ostateczny wybór miejsca będzie oznaczony przez Zarząd miasta w porozumieniu z delegacją Komisji plantacyjnej dla Lasu Wolskiego.

Następnie Komisja omówiła sprawę urządzenia stawu dla ptactwa błotnego i wodnego w zwierzyńcu Lasu Wolskiego. przyczem wzróciła uwagę aby przed ostatecznym zatwierdzeniem projektu zasięgnięto opinji znawców w dziedzinie zoologji.

Wkońcu Komisja załatwiła szereg spraw bieżących w związku z gospodarką ogrodową na plantach, parkach i cmentarzach miejskich.

Komisja gospodarcza.

Dnia 27 kwietnia odbyło się na Ratuszu krak. posiedzenie Komisji dla spraw gosp. Rady m. pod przewodnictwem Wiceprez. m. Dra Landaua a następnie Ławnika Burtana.

Na posiedzeniu tem załatwiono szereg spraw związanych z zarządem gruntów miejskich i rozbudową miasta. W szczególności uchwalono sprzedaż 2-ch parcel gm. na cele mieszkaniowo-budowlane w Dz. XII. i XVII. Przyjęto dalej wnioski w sprawie nabycia dla Gminy gruntów dla regulacji ul. Żuławskiego w Dz. V. oraz wnioski w sprawie wywłaszczenia nieruchomości w Dz. VIII. pod budowę ramp dojazdowych do IV. mostu na Wiśle.

Z kolei Komisja uchwaliła nabyć w drodze zamiany grunt potrzebny pod budowę szkoły miejskiej w Dz. XVIII.

Rozpatrzono również dwa plany zabudowania 2 wielkich obszarów gruntowych w Dz. XIV, a to obszaru gruntów ograniczonych: ul. Piastowską, Aleją 3 Maja i przedłużeniem ul. Reymonta, na cele urządzenia dzielnicy willowej oraz gruntów miejskich po dawnym torze wyścigowym ograniczonych Al. 3 Maja i ulicami Miechowską, Reymonta na cele urządzenia centralnego stadjonu sportowego.

Przyjęto dalej wnioski w sprawie wybudowania kawiarni w Lesie Wolskim i w sprawie kosztów urządzenia oświetlenia elektr. ulic: Dekerta, Niepołomskiej i Jachowicza.

W końcu Komisja uchwaliła w zastępstwie R. m. opinję w sprawie obniżenia taryfy kominiarskiej i taryfy dorożek konnych na terenie m. Krakowa.

50.

Sprawozdanie z posiedzenia Magistratu

W dniu 24 kwietnia 1934 r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta m. Dra Mieczysława Kaplickiego posiedzenie Magistratu m. Krakowa, na którem uchwalono:

1) oddanie robót dodatkowych przy przebudowie chłodnic powietrznych w Rzeźni m. w Krakowie firmie Zieleniewski i Fitzner-Gamper,

2) powołanie Komisji Zarządu m. dla przeprowadzenia badań nad poziomem niwelacyjnym gruntów m. w związku z zabezpieczeniem tychże przed wylewem wielkiej wody,

3) budowę kawiarni na polanie Lea w Lesie Wolskim,

4) wywłaszczenie realności pod budowę ramp dojazdowych do IV. mostu,

5) wydzielenie parcel w Dz. XIX. Tow. Osiedli Urzędniczych,

6) nabycie gruntów w drodze licytacji na cele urządzenia ul. Zuławskiego,

7) zabudowanie gruntu przy ul. Żuławskiego przez Związek ochron dla dzieci,

8) sprzedaż parceli gminnej przy ul. Wyczółkowskiego P. Soleckiej,

9) wykreślenie ciężarów z parceli T. S. L. przy Al. Krasińskiego,

10) zatwierdzenie ofert na dostawę materjałów mundurowych, przyborów gospodarczych i piśmiennych dla Ekonomatu m. na rok budżetowy 1934/35,

11) zbiór trawy w Aleji 3-ch Wieszczów w r. 1934,

12) zmianę statutu opłat za używanie m. dworców autobusowych i przepisy miejscowe dla ustępów spłukiwanych,

13) zwolnienie części członków Spółki Bekonowej z kontraktu dzierżawy,

14) plan zabudowania między torem powyścigowym, a ul. Piastowską,

15) rewizję planu zabudowania gruntów po dawnym torze wyścigowym,

16) oferty na dostawę furmanek do robót drogowych i kanałowych na rok 1934/35,

17) budowę kanałów m. w ul. Szwedzkiej, Zagrody i Rolnej Dz. XI.,

18) należytość dla Krak. Dyr. Tramw. za utrzymanie dróg w ulicach prowadzących trasą linji tramw. na 13.917·80 zł.,

19) koszta urządzenia pierwszego oświetlenia elektr. ul. Niepołomskiej,

20) dostawę cementu portlandzkiego dla Gminy m. Krakowa,

21) koszta urządzenia oświetlenia elektrycznego ulic: Spadzistej, Jachowicza i Lipowej,

22) sposób urządzenia przedłużenia ul. Urzędniczej,

23) koszta wykonania chodnika w ul. Łokietka, otoczenia kościoła OO. Dominikanów,

24) oświetlenie publ. elektr. ul. Krowoderskiej i ul. Łobzowskiej,

25) projekt mostu drewnianego na Białusze w ul. Brodowicza,

26) ofertę Żeglugi Polskiej na dostawę piasku i żwirów wiślanych do wjazdu na Wawel,

27) przetarg na dostawę drzewa dla Zarządu m. na rok budżetowy 1934/35,

28) sprawozdanie z naprawy kanałów zniszczonych działaniem wód gruntowych i wniosek o kredyt dodatkowy w kwocie 197 zł.,

29) upoważnienie Prezydenta m. do wydawania niektórych decyzji z zakresu działania Magistratu według wytycznych uchwałą Magistratu określonych (vide okólnik Nr. 39 z 1934 r.),

30) odpisanie należytości za wodę Wojewódzkiemu Komitetowi Funduszu Pracy zużytej dla stołowni bezrobotnych pracowników umysłowych przy ul. św. Jana 5 i Krótkiej 1.

51.
RUCH SŁUŻBOWY.

Przeniesieni w stan spoczynku.

1) Kantorek Stefan, sekretarz Zarz. m., z dniem 30/IV. 1934 r.

2) Bahr Zygmunt, komisarz Zarz. m., z dniem 30/IV. 1934 r.

3) Goetzówna Wanda, kancelista, z dniem 30/IV. 1934 r.

4) Denikiewicz Jan, dozorca wodościek., z dniem 30/IV. 1934 r.

5) Chodacki Jan, woźny miej., z dniem 30/IV. 1934 r.

6) Laszczyk Jan, woźny miej., — z dniem 30/IV. 1934 r.

7. Majewski Wojciech, woźny miej., z dniem 30/IV. 1934 r.

8) Tadus Maciej, woźny miej., z dniem 30/IV. 1934 r.

9) Jędrzejczyk Walenty, woźny miej., z dniem 30/IV. 1934.

10) Uroda Jan, woźny miej., z dniem 30/IV. 1934 r.

11) Grabarz Józef, woźny miej., z dniem 30/IV. 1934 r.

12) Porada Stanisław, przewodnik Wydz. VIII., z dniem 30/VI. 1934 r.

13) Piątek Paweł, przewodnik Wydz. VIII., z dniem 30/IV. 1934 r.

14) Walczyk Jan, strażnik Wydz. VIII., z dniem 30/IV. 1934 r.

15) Woźniak Franciszek, pomocnik Z. Cz. M., z dniem 30/IV. 1934 r.

16) Skrzypoń Jan, fornal Z. Cz. M., z dniem 30/IV. 1934 r.

17) Jagła Jan I., fornal Z. Cz. M., z dniem 30/IV. 1934 r.

18) Szklarz Stanisław, monter Elektr. m., z dniem 30/IV. 1934 r.

19) Mazur Mikołaj, woźny miej., z dniem 30/IV. 1934 r.;

Nominacje.

1) Inż. Rakisz Mieczysław, mianow. naczelnikiem M. Straży Pożarnej.

2) Górka Karol, adjunkt kanc., mianowany wicesekretarzem Zarz. m.

3) Guzikowski Henryk, prow. kancelista, mianow. etat. kancelistą Zarz. m.

4) Szloskówna Jadwiga, prow. kancelista, mianow. etat. kancelistą Zarz. m.

Dary z łaski.

1) Różowa Helena, rob. dz. Elektr. m., stałe zaopatrzenie od dn. 1/IV. 1934 r.

Zmarli.

1) Krzystek Jan, przewodnik Wydz. VIII.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu kwietniu 1934 r.

I. Nowe domy.

1. Ulica Dębowa L. or. 8 (Lsp. 225 Dz. X) własność Kamieniarczyków Michała i Rozalji, dom II. piętrowy (reskrypt Zarządu miej. z dnia 6 kwietnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 498/33/D).

2. Ulica Królowej Jadwigi L. or. 147 a (Lsp. 349 Dz. XIII.) własność Lipów Antoniego i Katarzyny, północna część nowego domu parterowego (reskrypt Zarządu miej. z dnia 5 kwietnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 621/33/C).

3. Ulica Królowej Jadwigi L. or. 188 c (Lsp. 351 Dz. XIII.) własność Kalicińskiego Ludwika, parterowy dom jednorodzinny (reskrypt Zarządu miej. z dnia 5/IV. 1934 r. Nr. Ba. Insp. 220/33/C).

4. Ulica Józefitów L. or. 5 (Lsp. 359 Dz. XV.) własność Kannera Hirscha, dom 3-ch piętrowy (reskrypt Zarządu miej. z dnia 5 kwietnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 154/34/C).

5. Ulica Juljusza Lea L. or. 90 a (Lsp. 199 Dz. XVI). własność Cieśli Józefa, dom jednopiętrowy (reskrypt Zarządu miejsk. z dnia 28 marca 1934 r. Nr. Ba. Insp. 62/34/C).

6. Ulica Lubelska L. or. 19 a (Lsp. 448 Dz. XVI.) własność Płaczków Mejlocha i Beili, dom 3-ch piętrowy (reskrypt Zarządu miej. z dnia 4/IV. 1934 r. Nr. Ba. Insp. 118/34/B).

7. Ulica Dekerta L. or. 14 b (Lsp. 852 Dz. XXII.) własność Rachwalskiego Władysława, część I. piętrowego nowego domu położona po prawej stronie klatki schodowej (reskrypt Zarządu miej. z dnia 5/IV. 1934 r. Nr. Ba. Insp. 149/34/D).

8. Ulica Płaszowska L. or. 51 b. (Lsp. 334 Dz. XXI.) własność Milz Anny, dom parterowy (reskrypt Zarządu miej. z dnia 27 kwietnia 1934 r. Nr. Ba. Insp. 301/33/D).

II. Nadbudowy, dobudowy i przebudowy.

1. Aleja Słowackiego L. or. 31 (Lsp. 25 Dz. V.) własność Dr. Rosego Jana i Grünhuta Bernarda, ręczny wyciąg węglowy (reskrypt Zarządu miej. z dnia 9/IV. 1934 r. Nr. Ba. Masz. 94/34/R).

2. Ulica Dajwór L. or. 24 (Lsp. 570 Dz. VIII.) własność Gminy miasta Krakowa Elektrownia miejska, jednopiętrowy budynek obejmujący garaż w parterze, salę wykładową i t. p. na I. piętrze (reskrypt Zarządu miej. z dnia 20/IV. 1934 r. Nr. Ba. Insp. 14/34/A).

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w marcu 1934 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Ogród lwh. 687/XV. przy ul. Konarskiogo, nabyły ($^2/_3$) Stanisława i ($^1/_3$) Antonina Bratczykowe od Gminy stoł. król. m. Krakowa, za cenę 5.170 złotych.

2. Dom parterowy przy ul. Powiśle L. or. 5, L. sp. 56 III., nabyli po połowie Michał i Frymeta Weitzowie od Zofji i Franciszka Misonów, Wandy Schindler, inż. Zdzisława i Władysława Miedniaków, za cenę 16.000 zł.

3. Ogród lwh. 20/XII. przy ul. Lelewela, nabyła Przystań Społeczna św. Franciszka Serafickiego od Gminy stoł. król. m. Krakowa, za cenę 2.480 złotych.

4. Grunt lwh. 1186 przy ul. Łagiewnickiej, nabyli po połowie Tadeusz i Stefanja Wierzbiccy od Bolesława Huczka, za cenę 4.500 złotych.

5. Rolę lwh. 195/X. przy ul. Dworskiej, nabył Edmund Żmuda od Heleny i Władysława Klimeczków, za cenę 3.000 złotych.

Część ($^1/_4$) domu dwupiętrowego przy ul. Szewskiej L. or. 27, L. sp. 231/I., nabył Bronisław Kopf od Aleksandry 1⁰ Schmidowej 2⁰ Karzfowej 3⁰ Kopfowej, za cenę 6.000 dolarów.

7. Rolę lwh. 1217/XXII. przy ul. Lipowej, nabyli po połowie Adam i Józefa Klęczek od Krakowskiej Fabryki Drutu, za cenę 3.800 złotych.

8. Dom jednopiętrowy przy ul. Składowej L. or. 16, L. sp. 86/XVII., nabył Stanisław Kułakowski od Heleny, Lucyny i Stanisława Rybińskich, za cenę 40.000 złotych.

9. Parcelę budowlaną lwh. 60/V. przy ul. Pędzichów, nabył Dr. Kazimierz Karelus od Franciszka Wróblewskiego, za cenę 52.000 złotych.

10. Część ($^5/_{200}$) domu jednopiętrowego przy ul. Mazowieckiej L. or. 35, L. sp. 73/XVII., nabył Dr. Ignacy Basler od Rozalji Kanarek, za cenę 250 dolarów.

11. Dom dwupiętrowy przy ul. Topolowej L. or. 10, L. sp. 261/VI., nabyli po połowie Tadeusz i Marja Pilescy od Towarzystwa Emerytalnego Drukarzy i Pokrewnych Zawodów „Siła", za cenę 91.750 złotych.

12. Dom parterowy przy ul. Bronowickiej L. or. 10, L. sp. 167/XVI., nabyli po połowie Władysław i Teofila Koszykowie od Franciszka i Marji Paprockich, za cenę 17.000 złotych.

13. Rolę lwh. 718/XVI. przy ul. Jadwigi z Łobzowa, nabył Tadeusz Wilkosz od Justyny, Macieja i Józefa Filipowskich, za cenę 2.400 złotych.

14. Dom dwupiętrowy przy ul. Helclów L. or. 5, L. sp. 213/V., nabyła Jadwiga Kurkowa od Marji Dzidkowej, za cenę 44.000 złotych.

15. Grunt lwh. 715/VIII. przy ul. Augustjańskiej, nabyła Gmina stoł. król. m. Krakowa od Mendecha i Tauby Lezerów, Abrahama i Berty Cypry 2-im. Kannerów, za cenę 3.575 złotych.

16. Rolę lwh. 647/XIII. przy ul. Wodociągowej, nabył Jan i Kazimiera Kuśnierzowie od Michała Rudkowskiego, za cenę 1.500 złotych.

17. Dom jednopiętrowy przy ulicy Kalwaryjskiej L. or. 16, L. sp. 112/XXII., nabył Samuel Gewürtz od Gitli Friedman, za cenę 26.000 złotych.

18. Rolę lwh. 957/XVII. przy ul. Litewskiej, nabyli ($^{176}/_{448}$) Stanisław Rodański i ($^{272}/_{448}$) Dr. Juljan Rajtar

od Dr. Juljana, Bronisławy i Heleny Rajtarów, za cenę 6.000 złotych.

19. Rolę lwh. 958/XVII. przy ul. Wojskowej, nabył Fryderyk Sznapka od Józefy z Basterów Sowy, Stefanji, Ludwiki, Antoniego, Agnieszki, Karola, Franciszka i Zofji Sowów, za cenę 6.000 złotych.

20. Rolę lwh. 959/XVII. przy ul. Mazowieckiej, nabyli po połowie Mikołaj i Józefa Sobierajowie od Marji Chwastkowej, za cenę 7.500 złotych.

21. Ogród lwh. 119/IV. przy Aleji Słowackiego, nabył Henryk Fränkel od Teofila i Antoniny Masłowskich, za cenę 7.880 złotych.

22. Ogród lwh. 278/X. przy ul. Wygranej, nabyli po połowie Gustaw i Anna Sturcowie od Marji i Kazimierza Aksmana, za cenę 3.000 zł.

23. Część (1/4) ogrodu lwh. 694/XV. przy ul. Urzędniczej, nabyła Henda Zenwirth od Chany Kirschbaum, za cenę 4.000 złotych.

24. Pastwisko lwh. 336/XI. przy ul. Szwedzkiej, nabył Józef Naparzewski od Skarbu Państwa, za cenę 1.075 złotych.

25. Rolę lwh. 719/XVI. przy ul. Jadwigi z Łobzowa, nabyli po połowie Stefan i Katarzyna Zderkowscy od Marji z Krupów i Franciszka Paprockich, za cenę 6.000 zł.

26. Rolę lwh. 720/XVI. przy ul. Juljusza Lea, nabyła Marja Frasikowa od Wandy Rauscherowej i Edwarda Mieczysława 2-im. Moora, za cenę 364·18 złotych.

27. Rolę lwh. 612/XVI. przy ul. Juljusza Lea, nabyli Wanda Rauscherowa (1/4) i Edward Moor (3/4) od Marji i Franciszka Paprockich, za cenę 725 złotych.

28. Parcelę budowlaną lwh. 691/XV. przy ul. Henryka Sienkiewicza, nabyła Jadwiga Krasicka od Gminy stoł. król. m. Krakowa, za cenę 23.450 złotych.

29. Część (4/56) domu dwupiętrowego przy Rynku Podgórskim L. or. 3, L. sp. 190/XXII., nabyli Dr. Chaja Anna 2-im. z Klugerów Brossowa i Sara z Klugerów Abendowa po (1/56) oraz Blima Rachela 2-im. z Klugerów Frischowa (2/56) od Dr. Laji Zofji 2-im. Klugerównej, za cenę 15.156 złotych.

30. Część (1/20) parceli budowlanej lwh. 883/XXI. przy ul. Gromadzkiej, nabyła Franciszka Krupowa od Stanisława Krupy, za cenę 400 złotych.

31. Część (1/4) domu dwupiętrowego przy ul. Kalwaryjskiej L. or. 31, L. sp. 250/XXII., nabyła Michalina Misińska od Berty z Korngoldów Einhauchowej, za cenę 10.000 złotych.

32. Ogród lwh. 214/III. przy ul. Kazimierza Morawskiego, nabyli po połowie inż. Samuel i Franciszka Nebenzahlowie od Stanisława Janusza 2-im., Zbigniewa Olgierda 2-im., Wandy, Artura, Tadeusza i Heleny z Korabiów Niedziałkowskich, za cenę 39 000 złotych.

33. Pastwisko lwh. 355/XII. przy ul. Słonecznej, nabył inż. Leon Skarżeński od Gminy stoł. król. m. Krakowa, za cenę 24.900 złotych.

34. Dom dwupiętrowy przy Aleji Mickiewicza L. or. 35, L. sp. 452/IV., nabyli Marja z Chrząszczyńskich Kupczyńska (15/100), prof. Mieczysław Kupczyński (14/100), Jadwiga Roguska (13/100), inż. Andrzej Nechay (22/100), Olga Nechay (17/100) i Władysław Chrząszczyński (19/100) od Katarzyny Marjanowskiej, za cenę 58.000 zł.

35. Dom jednopiętrowy przy ul. Józefa Szujskiego L. or. 11, L. sp. 149/IV., nabyła Janina Nowakowska od Dr. Bernarda Kupczyka, za cenę 60.000 zł.

36. Część (3/96) domu dwupiętrowego przy ul. Czystej L. or. 10, L. sp. 291/IV., nabył Jan Budkiewicz od Honoraty z Kuligów Iciekowej, za cenę 2.554·12 zł.

37. Pastwisko lwh. 308/XII. przy ul. Słonecznej, nabył Józef Stojak od Gminy stoł. król. m. Krakowa, za cenę 16.056 złotych.

38. Ogród lwh. 329/V. przy ul. Szlak, nabyła Róża Brand od Hugona Rippera, za cenę 34.000 złotych.

39. Parcelę budowlaną przy ul. Świętokrzyskiej lwh. 960/XVII., nabyli po połowie Ferdynand Lemler i Karolina Goldwasser od Mojżesza i Idessy Lemlerów, za cenę 13.200 złotych.

40. Parcelę budowlaną lwh. 330/V. przy ul. Szlak, nabyła Róża Brand od Zofji Marji 2-im. Książkowej, za cenę 2.176 złotych.

41. Ogród lwh. 541/XIX. przy ul. Piaski, nabył Tadeusz Mikołajski od Klary Kowarowej i Wandy Hanakowej, za cenę 4.258 złotych.

42. Dom parterowy przy ul. Kalwaryjskiej. L. or. 100, L. sp. 317/XXII., nabyła Gmina stoł. król. m. Krakowa od Stanisławy Dydakowej, za cenę 14.797 złotych.

43. Ogród lwh. 721/XVI. przy ul. Obopólnej, nabyli po połowie Jan i Helena Sułkowscy od Marjanny Jędrasowej, za cenę 1.406 złotych.

44. Rolę lwh. 175/XVII. przy ul. Świstackiego, nabyła Marja Strzelichowska od Tadeusza i Heleny Rajtarów, oraz Wiktorji Klinowskiej, za cenę 2.500 złotych.

45. Części (19/120) parcel budowlanych lwh. 501/VIII. i 557/VIII. przy ul. Starowiślnej, nabyła Celina z Rosenbergów Libanowa od Berty z Landesdorferów Lewkowiczowej i Leji z Süsserów Lewkowiczowej, za cenę 12.250 złotych.

46. Części (46/64) pastwiska lwh. 648/XIII. oraz drogi lwh. 209/XIII. przy ul. Księcia Józefa, nabyła Władysława Ropska od Marjanny Korczykowej, za cenę 2.500 złotych.

47. Dom dwupiętrowy przy ul. Rakowickiej L. or. 3, L. sp. 290/VI., nabyła Nela Heitlingerówna od Anieli Kapiszewskiej, za cenę 60.000 złotych.

48. Rolę lwh. 920/XVI., przy ul. Litewskiej, nabyła Helena Żurkowa od Marji Zbrojowej, za cenę 2.250 zł.

49. Rolę lwh. 1588/XXI. przy ul. Krzywda, nabyła Irena Kordysowa od Heleny Piwkowej, za cenę 200 zł.

50. Część (1/16) domu parterowego przy ul. Mazowieckiej L. or. 20b. L. sp. 348/XVII., nabył Wojciech Sikora od Wojciecha Nowaka, za cenę 1.200 złotych.

51. Dom dwupiętrowy przy ul. Kalwaryjskiej L. or. 27 L. sp. 80/XXII., nabyli po połowie Dawid i Jetti Silbersteinowie od Hermana i Fani Blattów, za cenę 69.781 złotych.

52. Dom dwupiętrowy przy ul. Berka Joselewicza L. or. 4, L. sp. 377/VIII. nabył Dr. Hirsch Goldmann od Szmula i Rajzli Kuperbergów, za cenę 50.000 zł.

53. Rolę lwh. 649/XIII. przy ul. Księcia Józefa, nabyli po połowie Wojciech i Albina Kowalscy od Marji z Bielów Wójcikowej, za cenę 2.800 złotych.

54. Dom w budowie przy ul. Urzędniczej położony na realności lwh. 673/XV., nabyli Berta Bauer (6/10) i Dr. Samuel Markowicz (4/10) od Władysława Lieblinga, za cenę 76.750 złotych.

55. Rolę lwh. 961/XVII. i 881/XVII. przy ulicy Racławickiej, nabyła Genowefa Majowa od Józefy Pankiewiczowej, za cenę 2.945 złotych.

56. Rolę lwh. 1217/XXII. przy ul. Lipowej, nabyło „Biuro Inżynierskie i Przedsiębiorstwo Budowlane M. Kurkiewicz i J. Zarzycki“ od Krakowskiej Fabryki Drutu i Wyrobów Żelaznych S. A., za cenę 6.500 dolarów.

II. Przez inne umowy.

1. Rolę lwh. 956/XVII. przy ul. Wrocławskiej, wartości 1.500 złotych, nabył w drodze darowizny Jakób Włodarz, od Franciszki Włodarzowej.

2. Dom parterowy (w budowie) przy ul. Łanowej na realności lwh. 794/XXI. wartości 3.500 złotych, nabył w drodze darowizny Franciszek Maroszek od Elżbiety Maroszkowej.

3. Pastwisko lwh. 673/XVII. przy ul. Rzecznej, wartości 5.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Natalja Czekajska od Franciszka Czekajskiego.

4. Dom parterowy przy ul. Mogilskiej L. or. 52, L. sp. 328/XIX. wartości 94.000 złotych, nabył w drodze darowizny Roger Raczyński od Róży z Potockich Raczyńskiej.

5. Dom parterowy przy ul. Lucjana Rydla L. or. 4, L. sp. 163/XVI. wartości 6.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Marja z Kaczmarczyków Frużyńska od Ludwiki z Jaglarzów Korpakowej i Stanisława Bordela.

6. Część ($^{25}/_{40}$) domu parterowego przy ul. Gęsiej L. or. 22, L. sp. 96/XIX. oraz ogród lwh. 250/XIX. przy tejże ulicy, łącznej wartości 1.000 złotych, nabył w drodze darowizny Adam Kruk od Marji Kruk.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część ($^{832}/_{5376}$) pastwiska lwh. 200/XX. przy ul. Miedzianej, wartości 636 złotych, nabyły Marja Szewczykówna ($^{104}/_{5376}$) i Marja Trynkowa ($^{728}/_{5376}$), w spadku po śp. Stanisławie Gawłowiczu.

2) Część ($^{112}/_{2240}$) domu parterowego przy ulicy Wiejskiej L. or. 7, L. sp. 29/XXI. wartości 50 złotych, nabyli Andrzej ($^{28}/_{2240}$) i Czesław ($^{84}/_{2240}$) Kugielowie, w spadku po śp. Karolinie Kugielowej.

3. Część ($^{1}/_{2}$) domu dwupiętrowego przy ulicy Florjańskiej L. or. 8, L. sp. 324/I. wartości 64.719 zł., nabyła Jetti z Pilzerów Czapnicka w spadku po błp. Leopoldzie Czapnickim.

4. Dom dwupiętrowy przy ul. Wita Stwosza L. or. 13, L. sp. 617/XXII. wartości 26.964 złotych, nabyli Helena ($^{8}/_{10}$), Marja i Edward po ($^{1}/_{10}$) Olechowscy w spadku po śp. Józefie Olechowskim.

5. Dom trzechpiętrowy przy ul. Długiej L. or. 63, L. sp. 50/V., oraz część ($^{1}/_{2}$) domu dwupiętrowego przy ul. Helclów L. or. 11, L. sp. 263/V. łącznej wartości 153.711 złotych, nabyli w równych częściach Wincenty, Stefan i Dr. Tadeusz Śliwińscy w spadku po śp. Antonim Śliwińskim.

6. Dom dwupiętrowy przy ul. Salinarnej L. or. 17, L. sp. 466/XXII. wartośei 32.860 złotych. nabyli po ($^{1}/_{3}$) Jakób, Mina i Rozalja Voglerowie w spadku po błp. Feigli Perli 2-im z Katznerów Voglerowej.

Losowanie pożyczki konwersyjnej stoł. król. m. Krakowa.

Losowanie XVIII. 4% pożyczki konwersyjnej stoł. król. m. Krakowa z roku 1925 odbyło się w dniu 4-go maja 1934 r. o godz. 10-tej rano w sali posiedzeń Ratusza pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta Dr. Ignacego Landaua, w obecności Jana Kuhna ławnika m., Dr. Wincentego Bogdanowskiego radnego m., dyrektora Jana Krzyżanowskiego, radcy M. I. O. Romana Hessla, pod kontrolą Dr. Jana Kielara, zastępcy notarjusza.

Według planu umorzenia wylosowane zostały: Serji A^1 sztuk 24 à zł. 10·— Nr. Nr. 58, 185, 385, 452, 491, 558, 586, 678, 721, 877, 937, 972, 1092, 1512, 1588, 1705, 1797, 1821, 2135, 2275, 2646, 2693, 2749, 2775. Serji A sztuk 19 à zł. 40·— Nr. Nr. 78, 164, 275, 495, 516, 668, 766, 874, 947, 951, 955, 988, 994, 1117, 1241, 1342, 1622, 1635, 1820. Serji B^1 sztuk 14 à zł. 60·— Nr. Nr. 68, 509, 684, 778, 828, 951, 973, 989, 996, 1098, 1145, 1315, 1319, 1351. Serji C^1 sztuk 13 à zł. 120·— Nr. Nr. 103, 282, 295, 395, 518, 584, 730, 736, 797, 1061, 1087, 1179, 1377. Serji B sztuk 8 à zł. 210·— Nr. Nr. 165, 304, 577, 664, 693, 709, 722, 724. Serji D^1 sztuk 5 à zł. 310·— Nr. Nr. 144, 212, 213, 215, 346. Serji C sztuk 12 à zł. 420·— . 48, 55, 105, 194, 253, 545, 640, 691, 748, 932, 1256, 1408. Serji E^1 sztuk 5 à zł. 620·— Nr. Nr. 62, 304, 416, 515, 524. Serji D sztuk 4 à zł. 1.050·— Nr. Nr. 118, 198, 290, 414. Serji E sztuk 3 à zł. 2·100·— Nr. Nr. 31, 94, 246.

Uwagi Dr. Radzyńskiego, Prezesa Klubu Pracy Gospodarczej w generalnej dyskusji budżetowej gm. stoł. król. miasta Krakowa na 1934/35.

Ogólnie.

Gospodarkę każdego związku prawno-publicznego charakteryzują dwa dokumenty. Jednym z nich jest budżet, drugim zamknięcie rachunkowe. Budżet to gospodarczy plan finansowy, drugi, zamknięcie rachunkowe, to sprawozdanie z wykonania tego planu. Wyczerpujący pogląd o gospodarowaniu danego związku samorządowego, daje znajomość obu dokumentów.

Nieznane są prawie zupełnie takie wypadki, w których by można było stwierdzić zupełną zgodę między zamierzeniami gospodarczemi związków samorządowych, a ich wykonaniem. Dlatego też cyfry budżetów nie godzą się w 100% z cyframi zamknięć. Tylko stopień zbliżenia się tych dwu liczb świadczy o kierunku gospodarki danej jednostki samorządowej.

Dziś budżety związków samorządowych w Polsce osiągnęły dużą dokładność w odzwierciedlaniu gospodarki komunalnej i dlatego pozwalają posiłkować się nimi dla wyrobienia sobie opinji o finansach komunalnych.

Słuchając referatu generalnego i analizując w miarę możności jak to na wstępie powiedziałem — preliminarz budżetowy gminy m. Krakowa na r. 1934/35, możemy stwierdzić, że cyfry preliminarza wybitnie są podbudowane cyframi wykonania budżetu za r. 1933/34.

Wprawdzie jeszcze zamknięć rachunkowych nie mamy doręczonych, ale w toku badań dostarczone m

dane uprawniają mnie, do tego twierdzenia. Świadczy to o realności przewidywań i ścisłej gospodarce.

Preliminarz budżetowy zamyka się po stronie wydatków zwyczajnych i nadzwyczajnych w swej administracyjnej części kwotą Zł. 20,754.888·—, co w porównaniu z preliminarzem na rok 1934 równa się redukcji wydatków globalnie 16·4%.

Ta redukcja wydatków idzie w parze z przewidywanem zmniejszeniem się wpływów w stosunku do preliminarza na r. 1933/34 również o 16.4%. W wyniku takiej polityki gospodarczej miasta, obciążenie podatkowe ludności na rzecz gminy, które wynosiło według preliminarza na r. 1933/34 — 40·11 zł. zmniejszy się w roku w budżetowym 1934/35 — do kwoty 33·14 zł. t. j. o 17.3 %, a w stosunku do preliminarza na r. 1932/33 nawet o 26·6 % na głowę mieszkańca.

Ta polityka zmniejszania obciążenia podatkowego mieszkańców na rzecz gminy, zasługuje na tem większe podkreślenie, że ludność miasta wzrosła w ostatnich 2 latach z 226.534 na 230.875 w r. 1933.

Mimo wysokiej redukcji budżetu wogóle, na pierwszy plan wybija się w preliminarzu Dział:

IX. Opieka społeczna.

Globalna cyfra wydatków na cele z tym działem związane wzrosła o przeszło 7 %. Wzrost wydatków na ten cel stoi głównie w związku ze zwiększeniem kredytu na pomoc dla bezrobotnych.

Ilustrują to cyfry:

Gdy w r. 1933 na 1934 preliminowano tu 75.000 zł. to obecnie preliminuje się zł. 230.000. Stanowi to przeszło 67 %. „Zmniejszenie bezrobocia — powiedział jeden z mężów stanu Niemiec — jest najelementarniejszym warunkiem uzdrowienia życia gospodarczego, a w dużym stopniu finansów publicznych". Idziemy i my, zgodnie z zamierzeniami czynników rządowych by zwalczać bezrobocie na każdym odcinku, gdzie się to tylko da.

Dz. IV. Spłata długów.

Z kolei wysuwa się ten dział. Zredukowano tu kredyty o 20·8 %. Kraków mógł sobie pozwolić dziś na to, a to z uwagi na konwersję długów któtko- na długoterminowe, co pozwoliło zaoszczędzić w wydatkach około 1,500.000 Zł. w roku w tym dziale. Preliminarz przewiduje na spłatę długów 2,626.647 zł.

W dużym stopniu do zmniejszania się wydatków związków samorządowych na obsługę długów, przyczyniło się wydanie ustawy z grudnia 1932 r. o obniżeniu oprocentowania i przedłużeniu okresów umorzenia wierzytelności długoterminowych (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 950).

Zaznaczyć należy, iż Dz. IV. nie wyczerpuje wszystkich wydatków z tytułu spłaty zobowiązań, gdyż stosownie do nowych przepisów budżetowych, w dziale XIV. nadzwyczajnych wydatków preliminuje się w tym roku na pokrycie niedoboru budżetowego lat poprzednich zł. 600.000·—, a zatem na pokrycie wydatków, które pod względem swego charakteru odpowiadają wydatkom Działu IV.

Ponadto należy wziąć pod uwagę, że kwoty preliminowane na spłatę długów są raczej wyrazem możności finansowej naszego związku samorządowego, a nie istotnych zobowiązań naszych w tym względzie.

Niemniej jesteśmy zgodni z szeregiem miast wydzielonych, którą wysoki odsetek swych budżetów przeznaczają na zmniejszenie długów. I o ile jeszcze przed kilku laty obserwowaliśmy niemal owczy pęd do zadłużania się, nie wchodząc w bliższe powody tego pędu, mogę stwierdzić, iż obecnie reprezentujemy kierunek przeciwny, mianowicie płacenie zobowiązań dawnych, a dążenia do rozumnego zadłużania miasta.

Dział I. Zarząd ogólny.

Tu redukcja wydatków osobowych w stosunku do r. 1933/34 wynosi tylko 5 %, mimo globalnego wzrostu wydatków przewidzianych na zaopatrzenia emerytalne, które wzrosły o 13·2 %. Nie zastosowano tu drakońskich cięć, pomimo, że była tu mowa na Radzie na jednem z posiedzeń (Radny Dr. Kuśnierz), podnosił wydęcie budżetu na ten cel. Nie mogliśmy się entuzjazmować tem życzeniem pana radnego, nie chcąc topić raptownego efektu finansowego we łzach i masowem powiększaniu bezrobocia. Rozkładamy to na dłuższe okresy.

Pomimo tego Kraków, nie jest oderwany od innych miast wydzielonych w takiej a nie innej polityce osobowej. Bowiem tak w ub. roku jak i w obecnym na pierwszy plan w miastach wydzielonych wysuwają się wydatki na zarząd ogólny. Procentowo miasta wydzielone w Polsce wydały w ub. roku w tym dziale 22·7 %, z czego na wydatki czysto osobowe przypadało 18 %, a na wydatki rzeczowe 4·7 %. Kraków wyda w tym roku około 25 % na jedne i drugie.

Dz. VII. Kultura i sztuka.

Wydatki na cele związane z tym działem w ogólnym budżecie administracyjnym stanowią 4·2 %, podczas gdy w roku ub. stanowiły 3·7 %. Porównanie wykazuje, że miasto przeznacza tu stosunkowo więcej kredytów; poza szeregiem dotacji na cele związane z zabytkami m. Krakowa, jak Muzeum Narodowe, Archiwum aktów dawnych, Kościoły na Skałce, św. Piotra i Pawła, Bożego Ciała, Grobowce na Wawelu (odnowa). Na szczególną uwagę zasługuje wydatny zwrot kredytów na nagrody literackie, subwencje na cele nauki, literatury i sztuki.

Dz. V. Drogi i place publiczne.

Redukcja w stosunku do prelim. 1933/34 — 12·7 %. Zaznacza się tu silniej redukcja kredytów na same roboty drogowe, t. j. o 24·6 %. Natomiast prelim. kredyty na płatę robocizny i wynagrodzenia dla robotników ustalonych zmniejszyły się tylko o 5 %. W wydatkach nadzwyczajnych natomiast z ogólnej kwoty 628.900 zł. preliminuje się na roboty drogowe zł. 465.000. Tu redukcja o ile chodzi o wydatki zwyczajne znajduje rekompensatę częściowo w wydatkach nadzwyczajnych. W r. 1933/34 preliminowano w tym dziale 2,343.805 zł., a w r. 1934/35 2,044,964 zł. W wydatkach nadzwyczajnych zaś w r. 1933/34 preliminowano 574.000 zł., a w r. 1934/35 preliminowano 628.900 zł. Różnica in plus jasna. Mimo, że ten dział wymagałby dziesiątek

miljonów — w tym roku bez kosztownych długów lub jakichś nowych koncepcji więcej zrobić się nie da. O jednej takiej koncepcji mówi p. R. Freund.

Dz. VI. Oświata.

Pomimo zastosowanych i w tym dziale redukcji około 10 % w wydatkach wszystkich miast wydzielonych na ten cel. W roku 1933/34 np. preliminowano tu: zł. 902.511, dziś 817.704 zł. W nadzwyczajnych 52.000 zł. Czyli do niedawna Kraków partycypował kwotą blisko jednego miljona w 27,225.000 zł., które wszystkie miasta wydzielone na ten cel w r. 1933/34 wydały.

Dz. VIII., XI. XIII.

Dotknęły stosunkowo największe redukcje i tak: VIII. — 17·1 %, XI. — 29 %, XIII. — 46·6 %. Naturalnie z chwilą, kiedy się chce uprzywilejować z tytułu ogólnej polityki pewne działy, np. IX. musi się uszczuplić w innych, co ma miejsce także tutaj.

Wydatki nadzwyczajne.

Ten dział budżetu wykazuje również silną redukcję w preliminarzu na r. 1934/35, w porównaniu z preliminarzem na rok 1933/34. W stosunku bowiem do preliminarza na rok 1933/34 przewidziane wydatki nadzwyczajne gminy zmniejszyły się o 36·5 %. Ponadto tendencje oszczędnościowe tego działu wychodzą silniej na jaw przy porównaniu wzajemnego stosunku wydatków zwyczajnych i nadzwyczajnych w budżecie gminnym w obu ostatnich latach. W preliminarzu bowiem na rok 1933/34 wydatki nadzwyczajne stanowiły 34·2 %, w preliminarzu zaś na r. 1934/35 — 26·2 %.

Ta tendencja charakterystyczna dla całej polityki gospodarczej gminy wychodzi przy wydatkach nadzwyczajnych tem silniej, że redukcja wydatków zwyczajnych w omawianym preliminarzu na r. 1934/35 wyrąża się w stosunku do r. 1933/34 — 11·1 % zmniejszeniu.

O ile idzie o analizę poszczególnych pozycyj budżetu wydatków nadzwyczajnych, to zasługuje na uwagę nader silny wzrost wydatków, związanych z robotami miejskiemi oraz publicznemi, finansowanemi przez miasto.

Ogółem przewiduje budżet wydatków nadzwyczajnych na ten cel zł. 2,354.639·—, co stanowi 54 % ogólnych kredytów z budżetu wydatków nadzwyczajnych.

Z ważniejszych pozycyj: 1.000.000 zł. na budowę gmachu Muzeum Narodowego, około 630.000 zł. na roboty drogowe, 362.000 zł. na cele uzbrojenia gruntów państwowych w Płaszowie i przy ul. Król. Jadwigi, specjalna dotacja gminy na cele uporządkowania dzielnic przyłączonych.

Dochody.

Dochody należałoby przyjąć według preliminarza z tem, że podkreślam wybitny udział przedsiębiorstw komunalnych w ogólnym dochodzie miasta z ich zyskiem zł. 4,033.731.

Przypatrzmy się kolejności źródeł dochodu miast wydzielonych: Na pierwszem miejscu znajdują się wpływy z dodatków do podatk. państw. 27·2 % następnie dochody z przedsięb. 23·1 %, udział w podatk. państw. 13·7 %, dochody z majątk. 10·1 %, wpływy z podatków samoistnych 9·1 %, i opłaty za korzystanie z urządzeń zakładów 15·1 %.

Z tego widać, że coraz wyraźniejszą rolę, jaką odgrywają dochody z przedsiębiorstw w budżetach administracyjnych związków samorządowych.

Obserwujemy tu stały wzrost stosunku procentowego tych dochodów do ogółu dochodów zwyczajnych i tak: w r. 1927/28 preliminow. dochody przedsiębiorstw wynosiły 7 % wszystkich dochodów zwyczajnych (miasta wydzielone), w r. 1928/29 stosunek ten wzrasta do 7·7 %, w r. 1932/33 wynosi 12.9 % i wreszcie w r. 1933/34 wynosi 13·6 %. Jednocześnie, ze zwrostem stosunku procentowego dochodów z przedsiębiorstw do ogółu dochodów zwyczajnych, maleje stosunek procentowy wpływu z danin komunalnych do tychże dochodów;

Stosunek ten bowiem wynosił według preliminarzy budżet. w 1927/28 — 64·1 %, 1928/29 — 62·2 %, 1932/33 — 62 %, a w 1933/34 — 60·2 %.

Z powyższego porównania widzimy, że związki samorządowe pomimo, że spełniają szereg zadań publicznych, coraz bardziej zwiększają swe dochody prywatno-prawne, a nadto zwiększenie tych zadań publicznych, nie powoduje zwiększania się opodatkowania ludności.

Z tego założenia wychodząc i widząc ten właśnie kierunek w preliminarzu budżet. m. Krakowa — będziemy głosować za budżetem.

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

W dziennikach urzędowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z miesiąca kwietnia 1934 r. znajdują się następujące okólniki i pisma okólne, z których treścią należy zapoznać się:

Dziennik Urzędowy Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 9.

poz. 81 — Okólnik Nr. 44 z dnia 27 marca 1934 r. o przedstawicielach władz państwowych w zarządach L. O. P. P. (Wojsk. OPLG 45-1).

poz. 82 — Okólnik Nr. 45 z dnia 28 marca 1934 r. o wytaczaniu sporów o właściwość przed Trybunał Kompetencyjny w sprawach danin samorządowych (SF. 87-1-27).

poz. 83 — Okólnik Nr. 46 z dnia 29 marca 1934 r. o opłatach za wykonywanie czynności przy urządzeniach wodociągowo-kanalizacyjnych i wydawaniu pozwoleń na budowę oraz nadzór policyjno-budowlany (B. O. 47-519).

poz. 86 — Okólnik Nr. 49 z dnia 5 kwietnia 1934 r. w sprawie klasyfikowania koni „T" na podgrupy (odnotowywanie w ewidencji) (Wojsk. J-1-4-1).

Dziennik Urzędowy Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 10.

poz. 90 — Okólnik Nr. 51 z dnia 7 kwietnia 1934 r. o opłatach za sprawdzanie mięsa pochodzącego z rzeźni eksportowych (bekonarni) SF. 77-17-1).

poz. 91 — Okólnik Nr. 52 z dnia 10 kwietnia 1934 r. o dostarczaniu danych statystycznych, dotyczących zamknięć rachunkowych związków samorządowych (SF. 11-2-77).

poz. 92 — Okólnik Nr. 53 z dnia 11 kwietnia 1934 r. o karaniu w drodze doraźnych nakazów karnych za znęcanie się nad zwierzętami (AP. 107-89).

poz. 94 — Okólnik Nr. 55 z dnia 12 kwietnia 1934 r. o pieczęciach dla Komisarzy Ziemskich i ich używaniu (AA. 31-c-40).

poz. 95 — Okólnik Nr. 56 z dnia 13 kwietnia 1934 r. o zwolnieniu dodatkowych wynagrodzeń od podatku dochodowego i opłat na Fundusz Pracy (GB. 13-39-2).

poz. 96 — Okólnik Nr. 57 z dnia 23 kwietnia 1934 r. w sprawie używania mechanicznego odcisku (faksymile) w podpisach (GL. 70-3).

Dziennik Urzędowy Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 11.

poz. 106 — Okólnik Nr. 58 z dnia 17 kwietnia 1934 r. o pociąganiu do odpowiedzialności karno-administracyjnej posłów i senatorów (AP. 107-85).

poz. 107 — Okólnik Nr. 59 z dnia 18 kwietnia 1934 r. o opłatach stemplowych od świadectw, potrzebnych kandydatom na ochotników oraz osobom, starającym się o przyjęcie do szkół wojskowych (GB. 21-50).

poz. 108 — Okólnik Nr. 60 z dnia 21 kwietnia 1934 r. w sprawie ogłaszania w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych okólników i pism okólnych, dotyczących zakresu działania samorządu terytorjalnego (SS. 18-6-1).

poz. 109 — Okólnik Nr. 61 z dnia 26 kwietnia 1934 r. w sprawie wydobywania dokumentów z Z. S. R. R. (GL. 65-9).

poz. 110 — Okólnik Nr. 62 z dnia 26 kwietnia 1934 r. o samodzielnem podpisywaniu załatwień przez pracowników kontraktowych (GL. 3a-4-6).

poz. 111 — Okólnik Nr. 63 z dnia 26 kwietnia 1934 r. w sprawie korespondencji zagranicznej gmin wiejskich i miast niewydzielonych z obywatelami państw obcych i instytucyj zagranicą (GL. 65-6).

poz. 112 — Pismo z dnia 17 kwietnia 1934 r. o bonach Funduszu inwestycyjnego rozporządzenie (GB. 50-21).

poz. 113 — Pismo z dnia 17 kwietnia 1934 r. o postępowaniu przy rozstrzyganiu spornych roszczeń natury prawno-majątkowej urzędników samorządowych, wynikających z ich stosunku służbowego (SS. 42-57-5).

poz. 114 — Pismo z dnia 18 kwietnia 1934 r. o koordynacji spraw, dotyczących Funduszu Pracy (GL. 80-68).

poz. 115 — Pismo z dnia 23 kwietnia 1934 r. o podziale powiatów na gminy (GL. 39-3/18).

poz. 116 — Pismo z dnia 23 kwietnia 1934 r. o skreślaniu z list poborowych osób, skazanych na śmierć (Wojsk. A. 8-12-1).

ORZECZNICTWO NAJWYŻSZEGO TRYBUNAŁU ADMINISTRACYJNEGO I SĄDU NAJWYŻSZEGO.

Policja miejscowa gminy.

Pod pojęcie obowiązków gminy z tytułu wykonywania „policji miejscowej" podpada zarówno dozór nad trzeciemi osobami, mający na cele zapewnienie bezpieczeństwa ruchu na drogach publicznych, prowadzących przez daną miejscowość, jak i własny obowiązek gminy utrzymywania w dobrym stanie takich dróg wraz z ich składowemi częściami i zapobiegania wypadkom w ruchu ulicznym, przyczem obojętną jest rzeczą, czy są to drogi gminne czy inne drogi publiczne.

(O. z 19/I. 1933 Rw. 1452/32).

(Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny, zeszyt II. rok 1934).

Pracownik umysłowy.

1) W wypadku umowy o pracę zawartej na ustawowy okres próbny, t. j. trzymiesięczny stosunek służbowy, jako próbny, nie może się przedłużyć bez względu na to, czy wypowiedzenie miało miejsce i czy odpowiadało przepisom obowiązującym.

O. z 20/XII. 1932 Rw. 1998/32).

2) Wypowiedzenie umowy o pracę przez pracodawcę w czasie choroby pracownika, o ile choroba jeszcze nie trwała dłużej niż trzy miesiące, jest niedopuszczalne i pozbawione skutków prawnych, chociaż prawo pracownika do trzymiesięcznego wynagrodzenia nie zostało naruszone.

(O. z 14/III. 1933 Rw. 365/33).

3) Niepłacenie przez pracodawcę wbrew zobowiązaniu umownemu należnego pracownikowi wynagrodzenia przez szereg miesięcy, bez względu na przyczyny niepłacenia, uprawnia pracownika do niezwłocznego rozwiązania umowy o pracę z winy pracodawcy.

(O. z 24/III. 1933 Rw. 330/33).

4) Pracownik, który mając wiadomość o nadużyciach zaszłych na szkodę pracodawcy, odmawia bez uzasadnionej przyczyny udzielenia wyjaśnień, narusza nie tylko swój obowiązek służbowy, ale okazuje także złą wolę, uzasadniającą natychmiastowe rozwiązanie stosunku służbowego z winy pracownika.

(O. z 24/I. 1933 Rw. 2665/32).

5) Wyrażenie: „Niestawienie się pracownika do pracy" należy w ten sposób tłomaczyć, że pracownik musi się zgłosić do pracy, którą miał w myśl umowy służbowej wykonywać, być zdolnym do jej wykonywania i ją wykonywać.

(O. z 1/II. 1933 Rw. 2337/32).

6) Jeżeli wynagrodzenie pracownika było umówione tylko w formie jego udziału w czystym zysku, to wynagrodzenie przypadające mu w myśl art. 39 ust. 1 i 22 w razie przedterminowego rozwiązania umowy, nie może być ustalane jedynie w wysokości, w jakiej pracownik utrzymywał udział w zysku w ostatnich miesiącach przed rozwiązaniem umowy, gdy w przedsiębiorstwie już panował zastój.

(O. z 9/III. 1933 Rw. 397/33).

(Orzeczenie od 1—6. Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny, zeszyt II. rok 1934 — str. 501).

7) O zaliczeniu pracownika do kategorji pracowników umysłowych czy fizycznych może rozstrzygać tylko rodzaj czynności, jakie według umowy z pracodawcą ma spełniać, a nie to, jakie czynności potrafiłby wykonywać wskutek nabytych wiadomości, praktyki lub kwalifikacji.

Orzeczenie Izby Cywilnej (sek. I. Sądu Najwyższego z 23 kwietnia 1933 Nr. C. I. 94/33).

(Orzecznictwo Sądów Polskich - luty 1934 - str. 50).

8) Wyjaśnienie Sądu Najwyższego, iż pracodawca nie może żądać od pracownika umysłowego wykorzystania służącego mu urlopu w okresie wypowiedzenia, ma zastosowanie również do pracowników fizycznych.

Orzeczenie Izby Cywilnej (Sek. I. Sądu Najwyższego z 7 września 1933 .I C. 165/32).

(Orzecznictwo Sądów Polskich — marzec 1934 — str. 104).

9) Osoby, spełniające czynności, określone w art. 3 p. 6 rozp. Prez. Rzp. z 24 listopada 1927 poz. 911 Dz. Ust. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, są pracownikami umysłowymi w rozumieniu tegoż rozporządzenia także w tym razie, gdy czynności powyższe pełnią w charakterze praktykantów lub uczniów.

Wyrok N. T. A. z 5 kwietnia 1933 L. Rej. 9836/31.

(Orzecznictwo Sądów Polskich — kwiecień 1934 — str. 189).

Postępowanie przed władzami administracyjnemi.

W razie uzupełnienia decyzji przez Władzę, która ją wydała, dalszemi motywami — termin do wniesienia odwołania liczy się od dnia doręczenia pisma uzupełniającego.

(6. XII. 1933 r. L. Rej. 1265/31).

(Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny — zesz. II. rok 1934 str. 515).

Sprawy budowlane.

Naruszenie przez władzę budowlaną przy wydaniu pozwolenia na wzniesienie budowli przepisów prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. Ust. poz. 202), ustanowionych dla ochrony bezpieczeństwa i zdrowia publicznego, daje sąsiadowi, który się uważa w tym względzie za zagrożonego, legitymację prawną do wniesienia odwołania przeciwko decyzji władzy budowlanej.

(20. XI. 1933 r. L. Rej. 4465/30).

(Ruch prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny — zesz. II. 1934 r. str. 520).

Podatek wodociągowy.

Należytościom gminy m. Krakowa z tytułu podatku wodociągowego służy ustawowe prawo pierwszeństwa przy rozdziale ceny kupna nieruchomości (§ 216 I. 2 o. e.).

(Orzecznictwo Sądów Polskich — marzec 1934 r. str. 128).

Sprawozdanie

z czynności Spółki mieszkaniowej dla miast, Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1933 r.

Przedkładamy poniżej Bilans zamknięcia i Rachunek zysków i strat za rok 1933.

I. Z bilansu tego wynika, że rachunek budów niewykończonych powiększył się w roku 1933 w stosunku do roku 1932 o kwotę Zł 725.13. Kwotę tę stanowią głównie interkalarja, premje od policy na ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej i inne drobne wydatki w sprawie będącego w budowie narożnika przy Aleji Słowackiego—ul. Śląskiej.

Majątek Spółki mieszkaniowej z końcem roku 1933 w porównaniu ze stanem z 31 grudnia 1932 przedstawia się jak następuje:

Z końcem roku 1932 wynosił kapitał udziałowy Spółki . . . . . . Zł 978.000·—
a wpłaty na podwyższenie udziałów . „ 375.414·23

razem . . Zł 1,353.414·23

zaś z końcem roku 1933 wynosił kapitał udziałowy tak jak w poprzednim roku . . . . Zł. 978.000·—
a wpłaty na podwyższe udziałów . . „ 388.948·37 — 1,366.948.37

nadwyżka w kwocie . Zł 13.534·14

stanowi dywidendę wzgl. procent w wysokości 1% przypisany spólnikom za rok 1932 od udziałów Zł 978.000·— i od wpłat na udziały per Zł 375.414·23, którą to kwotę rozdzielono między spólników z zysków za rok 1932, lecz jej nie wypłacono, gdyż Walne Zgromadzenie Spólników przeznaczyło ją jako wpłatę na podwyższenie udziałów.

Ponadto fundusze rezerwowe zostały podwyższone

z kwoty . . . . Zł 647.849·49
do kwoty . . . . „ 735.849·49

tj. o kwotę . . . . Zł 88.000·—

którą przeznaczono na amortyzację budynków.

W kapitale udziałowym w kwocie Zł 978.000·— i we wpłatach na podwyższenie udziałów po koniec roku 1933 w łącznej kwocie Zł 388.948·37 uczestniczą poszczególni spólnicy jak następuje:

	A. Rachunek udziałów	B. Rachunek wpłat na podwyższenie udziałów	C. Razem po dzień 31 grudnia 1933
	Zł	Zł	Zł
Bank Gospod. Krajow.	343.440·—	35.599·02	379.039·02
Gmina m. Krakowa	390.470·32	327.954·03	718.424·35
Gmina m. Tarnowa	50.582·—	5.216·24	55.798·24
Gmina m. N. Sącza	30.228·02	3.133·27	33.361·29
Gmina m. Rzeszowa	161.449·66	16.734·95	178.184·61
Gmina m. Przemyśla	1.151·—	195·52	1.346.52
Gmina m. Białej	679·—	115·34	794·34
Razem	978.000·—	388.948·37	1,366.948·37

Wszystkie wpłaty na podwyższenie udziałów ad B) stanowią dywidendę od udziałów i od dywidend jedynie w kwocie ad B. 2) wynoszącej Zł 327.954·03 Gminy miasta Krakowa mieszczą się oprócz niewypłaconej dywidendy i procentu od wpłaty na udziały

w łącznej kwocie . . . . Zł 56.259·35
(w której kwota Zł 34.628·40 jest dywidendą od udziałów i przypisanych dywidend a reszta Zł 21.630.95 jest procentem narosłym od wpłat na podwyższenie udziału)

wpłacona przez Gminę gotówką kwota „ 127.666·18
i aport w gruntach w kwocie . . . . „ 144.028·50

tj. razem jak wyżej . . . . Zł 327.954·03

czyli w kwocie łącznej ad B) mieści się

a) tytułem dywidendy od udziałów, wzgl. tytułem procentu dopisanego w miejsce dywidendy od wpłat na podwyższenie udziałów . . . . Zł 117.253·69
b) kwoty wpłacone przez Gminę m. Krakowa w gotówce, lub w równowartości gruntów . . . . „ 271.694·68

razem jak wyżej Zł 388.94·38

Z wyżej przedstawionego stanu sprawy wynika, że wpłaty na podwyższenie swego udziału poza dywidendą uskuteczniła Gmina m. Krakowa, a to w czasie do końca roku 1931, starając się w ten sposób popierać akcję mieszkaniową Spółki i wskutek tego przyczyniła się w znacznej mierze do dostarczenia ludności miasta Krakowa kilkuset mieszkań w czasie, kiedy ludność kryzys mieszkaniowy najdotkliwiej odczuwała.

Gmina miasta Krakowa domaga się w dalszym ciągu tak, jak w latach poprzednich uregulowania sprawy wpłat na podwyższenie udziałów tj. formalnego przypisania do udziału Gminy m. Krakowa kwoty Zł 327.954·03, która to sprawa w braku zgody Banku Gospodarstwa Krajowego dotąd nie mogła być załatwioną. Sprawa ta ma więcej znaczenie formalne, bo Gminie nie grozi żadna szkoda z powodu niepodwyższenia udziału; ewentualnie bowiem w razie niepodwyższenia udziału Gmina będzie traktowaną przy rozwiązaniu Spółki jako wierzycielka odnośnie do powyższej kwoty i cała powyższa kwota z przynależytościami bez uszczuplenia przyjdzie do zaspokojenia przed pokryciem udziałów i dywidendy.

Z bilansu wynika również, że Rachunek pożyczek budowlanych zwiększył się w ciągu roku 1933 w stosunku do roku 1932 o 50.000·— Zł. Jest to pożyczka, którą Bank Gospodarstwa Krajowego udzielił Spółce mieszkaniowej na spłatę długów z 3-ch domów 3-ch piętrowych z małemi mieszkaniami, wystawionych na parcelach przy ul. Jerzego Żuławskiego L. 10—12 i 14 w Krakowie i której użyto na spłatę długów.

Prócz tego spłacono w roku 1933 jeszcze około 40.000·— Zł długów wekslowych i otwartych, wskutek czego dotyczące pozycje bilansu są odpowiednio zmniejszone.

W bilansie wstawiono w stanie biernym resztę pożyczki amortyzacyjnej, zaciągniętej w Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Krakowa w kwocie dolarów 20.534·36 z pierwotnej większej 21.000·— dolarów po kursie dotychczasowym Zł 8·90 tj. z kwotą Zł 182.755·80. Wyjaśnia się, że nie obniżono wartości tej pożyczki według kursu dolara z 31/XII 1933, ponieważ jest to pożyczka długoterminowa i na razie jeszcze nie ułożono

się z Komunalną Kasą Oszczędności miasta Krakowa co do warunków zamiany tej pożyczki na złotową. Kasa Oszczędności zawarła umowy z niektórymi właścicielami realności co do zamiany pożyczek dolarowych na złotowe według przeciętnego kursu Zł 8·90 i kursu z dnia zamiany, ale przytem obniżyła prywatnym dłużnikom stopę procentową i przedłużyła okres umorzenia. W tym względzie rokowania z Kasą Oszczędności nie zostały jeszcze przeprowadzone, zaś na ostatniem posiedzeniu Rady Nadzorczej Spółki z dnia 30 grudnia 1933 omawiano sprawę ewentualnej sprzedaży któregokolwiek domu dla spłaty powyższej sumy dolarowej. Niewiadomo tedy jeszcze, jaka będzie korzyść z konwersji względnie spłaty sumy dolarowej i dlatego na razie pozostawiono w bilansie tę pozycję według pierwotnego kursu 8·90.

II. a) Z Rachunku Zysków i strat wynika, że tytułem czynszów z mieszkań w r. 1933 w stosunku do r. 1932 wpłynęło mniej o przeszło Zł 54.000·—.

Ubytek czynszu jest wynikiem dalszego obniżenia komornego lokatorom, dalej gorszej wypłacalności lokatorów i częściowo (głownie co do Tarnowa) jest wynikiem próżnostania.

Dalszem zjawiskiem kryzysowem, które wpłynęło na zmniejszenie dochodowości domów były częste zmiany lokatorów i w związku z tem znaczne wydatki na remont opróżnionych mieszkań, co znalazło swój wyraz w zwiększeniu się pozycji wydatków na domy.

b) Rachunek zysków i strat wykazuje jednak z drugiej strony obniżenie procentów biernych w stosunku do roku 1932 o przeszło 49.000·— Zł a to głównie dlatego, że w roku 1933 Bank Gospodarstwa Krajowego obniżył znacznie odsetki od długów krótkoterminowych i długoterminowych, której to kwoty Spółka zużyła na obniżenie komornego we wszystkich swych domach w Krakowie i poza Krakowem.

c) Na amortyzację budynków potrącono tylko 2¼% tak jak w poprzednim roku, zamiast 3%, jak liczono za poprzednie lata, ponieważ dochody były mniejsze, a w czasie kryzysowym jest powszechna praktyka, że się mniejszy procent wartości potrąca na amortyzację.

d) Z dochodów pokryto całą resztę niezamortyzowanej kwoty 12.000·— Zł tj. różnicy kursu powstałej przy realizacji pożyczki 60.000·— Zł, którą zaciągnięto w listach zastawnych Banku Gospodarstwa Krajowego w kwocie Zł 9.000·—, podczas gdy dotąd amortyzowano rocznie z tej różnicy tylko 1.000·— Zł.

e) Wstawiono do Rachunku zysków i strat kwotę Zł 6.627·37, którą zyskano na kursie przy spłacie długów dolarowych wekslowych, względnie przy ich zamianie na pożyczki złotowe.

f) Czysty zysk za rok 1933 wynosi tylko kwotę Zł 4.494·66, zaś po doliczeniu reszty zysku pozostałej z roku 1932 w kwocie 6.608·39 Zł wypadła kwota Zł 11.103·05, którą proponuje się przenieść na rok 1934.

Szczegóły co do pozycji bilansu i rachunku zysków i strat są podane w allegatach, przedłożonych Radzie Nadzorczej i Walnemu Zgromadzeniu.

III. Jak wynika z powyższego sprawozdania Spółka w roku 1933 nie kontynuowała budowy 4-ro wzgl. 5-cio piętrowego narożnika, rozpoczętego w jesieni 1931 r., ponieważ stosunki, które spowodowały w roku 1931 zastanowienie budowy, nie uległy zmianie w ciągu roku 1933, w szczególności nie zostały przeznaczone kredyty ulgowe na cele budowy większych domów czynszowych, a w żadnym wypadku z innych droższych kredytów nie mogliśmy korzystać, bo nie można było obecnie tak czynszów kalkulować, ażeby pokryły procenty i amortyzacje, jeżeli pożyczka ulgowa nie będzie udzieloną do najwyższej granicy.

Licząc się z tem, że w bieżącym roku są przyznane kontygenty kredytu ulgowego dla budowy domów większych — jednakże tylko w skromniejszych kwotach — władze Spółki postanowiły czynić starania o pożyczkę, ażeby wybudować narazie tylko trzechpiętrowy dom zamiast 5-cio wzgl. 4-ro piętrowego narożnika z uwagi, że brak jest mniejszych mieszkań a przy dzisiejszym znacznym spadku kosztów budowy czynsze by się znacznie niżej kalkulowały.

Wobec wyż przedstawionego stanu rzeczy ilość mieszkań, które Spółka oddała do użytku po koniec roku 1931 nie uległa zmianie w latach 1932 i 1933 tj. łączna liczba mieszkań wybudowanych przez Spółkę w Krakowie, Tarnowie, Nowym Sączu i Rzeszowie wynosi 340 o 944 ubikacjach, a ponadto 6 lokali sklepowych, z czego przypada na Kraków 250 mieszkań o 733 ubikacjach prócz 6 lokali sklepowych, na Tarnów 54 mieszkań o 126 ubikacjach, na Nowy Sącz 15 mieszkań o 32 ubikacjach, na Rzeszów 21 mieszkań o 53 ubikacjach. Budowy dalszych 77 ubikacji na parceli narożnej przy Al. Słowackiego i ul. Śląskiej Spółka z wyż podanych powodów na razie nie kontynuuje.

Gdy obecne czasy kredytowe miną i pewne zrównoważenie gospodarcze znowu będzie przywrócone, wtedy Spółka będzie w możności swoją czynność kontynuować i tak jak w czasach największej mizerji mieszkaniowej tj. od r. 1920—1930 dostarczać mieszkańcom zrzeszonych w Spółce miast tanich i hygienicznych mieszkań.

Rozchodzi się o to, jakie Spółka ma plany na przyszłość poza budową narożnika, o której wyż mowa. Otóż według artykułu V-go statutu w brzmieniu, ustalonem na Walnem Zgromadzeniu dnia 4/III. 1930 roku. Spółka została zawiązaną na czas do 31 grudnia 1934 r. Według artykułu XXI. a. statutu, zmiana powyższego przepisu artykułu V-go może nastąpić tylko za zgodą Banku Gospodarstwa Krajowego. Przyjąwszy, że ta zgoda nastąpi, toby można dalej kontynuować działalność Spółki i wyzyskać jej doświadczenie kilkunastoletnie na polu mieszkaniowem — a wskazanem jest ze względów publicznych, ażeby Spółka dalej prowadziła akcję budowlaną. Spółka pierwsza w Polsce zosiała zorganizowana jako instytucja społeczna Miast przy współudziale Banku Państwowego, to jest pierwotnie Zakładu Kredytowego Miast Małopolskich, a obecnie jako jego sukcesora przy współudziale Banku Gospodarstwa Krajowego — nasza instytucja pierwsza w Polsce przyjęła organizację społeczną Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Wielokrotnie publicystycznie rozważano myśl, że taka organizacja jest najwięcej celową. Ostatnio znalazła ta myśl uznanie z najautorytatywniejszej strony. Otóż według wiadomości, podanej przez „Gazetę Polską“ 7 lutego 1934, Komitet ekonomiczny Ministrów postanowił podjęcie specjalnej akcji budowy mieszkań robotniczych i w celu wykonania tej akcji — ma być powołaną specjalna Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością o kapitale zakładowym

500.000·— Zł, której zadaniem będzie prowadzenie budowy domów mieszkalnych pierwszej potrzeby, eksploatacja ich i sprzedaż. Do Społki w charakterze udziałowców wejdzie Bank Gospodarstwa Krajowego i Fundusz Pracy; za zgodą Ministra Skarbu mogą wejść do tej Spółki inne instytucje państwowe.

Zasadniczo więc początek jest zrobiony i przyjętą jest ta organizacja na całe państwo. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że organizacja państwowa będzie musiała się opierać na organizacjach regjonalnych, mających taki sam charakter społeczny — w pierwszej linji więc powołaną jest do tego Spółka Mieszkaniowa dla Miast odnośnie do Miast małopolskich — w szczególności odnośnie do Krakowa.

Będziemy czynili starania w tym kierunku i w tym względzie zapadła uchwała naszej Rady Nadzorczej.

Rząd w ostatnich latach kładzie szczególny nacisk na rozwój budownictwa małych domków. Zwracaliśmy uwagę, że takie budownictwo może się rozwijać racjonalnie tylko wtedy, jeżeli wezmą je w rękę instytucje społeczne, obejmujące większe obszary, które będą mogły według pewnego planu jednolitego postępować, korzystając w sposób racjonalny z Państwowego Funduszu Budowlanego i z Fuduszu Pracy, w ten sposób umożliwiając nawet mniej zamożnej klasie ludności, nabywanie małych domków i ułatwiając także osadnictwo podmiejskie.

Nie wątpimy, że w tym kierunku rozwinie się akcja społeczna na przyszłość i mamy nadzieję, że Rząd i Bank Gospodarstwa Krajowego uznają racjonalność tej myśli i podadzą nam warunki, na jakich możemy współdziałać. Wobec tego nie wątpimy, że Bank Gospodarswa Krajowego zgodzi się na ewentualną zmianę powołanego wyż przepisu kontraktu Spółki (artykuł V. statutu) i że Spółka będzię mogła dalej prowadzić akcję budowlaną.

W każdym razie zarząd Spółki przed upływem roku 1934 na czas zwoła Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie, celem rozpatrzenia kwestji dalszego bytu Spółki po upływie roku 1934, względnie likwidacji w razie, gdyby termin ten nie miał być przedłużony w sposób statutem przewidziany.

Kraków, dnia 19 lutego 1934 r.

Zarząd Spółki mieszkaniowej:

Dr. Adolf Gross mp. *Inż. Jan Peltz mp.*

Za Radę Nadzorczą:

Witołd Ostrowski mp.

Prezes Rady Nadzorczej.

Przyjęto na Walnem Zgromadzeniu dnia 4 kwietnia 1934 roku.

Bilans zamknięcia z dniem

STAN CZYNNY.

	Zł	Zł
1) Rachunek Kasy		2.341·74
2) Rachunek lokaty gotówki		159.061·01
3) Rachunek gruntów		661.076·27
4) Rachunek budów (bez gruntów)		
a) domy wykończone	3,910.910·79	
b) domy w budowie	45.943·89	3,956.854·68
5) Rachunek materjałów budowlanych		912·98
6) Rachunek dłużników		4.304·36
7) Rachunek inwentarza		2.229·15
8) Rachunek Przechodni		5.016·26
		4,791.796·45

Rachunek zysków

WINIEN.

	Zł	Zł
1) Wydatki z realności wliczając podatek wodoc., drogowy i gruntowy		100.255·73
2) Procenty zapłacone w roku 1933		128.984·96
3) Wydatki administracyjne		36.623·84
4) Koszta Komitetu Wykonawczego, Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej		6.655·—
5) Podatki		214·12
6) Fundusz budowy Muzeum Narodowego		1·000·—
7) Reszta amortyzacji kwoty 12.000·— Zł, jako różnicy kursu przy realizacji pożyczki 60.000·— Zł, zaciągniętej w listach zastawnych Banku Gospodarstwa Krajowego		9.000·—
8) Amortyzacja urządzenia biurowego		454·—
9) Amortyzacja budynków		88.000·—
10) Reszta zysku za rok 1932	6.608·39	
Czysty zysk za rok 1933	4.494·66	11.103·05
		382.290·70

31-go grudnia 1933 roku.

STAN BIERNY.

	Zł	Zł
1) Rachunek udziałów		978.000·—
2) Rachunek wpłat na podwyższenie udziałów		388.948·37
3) Rachunek pożyczek hipotecznych (skryptowych) zaciągniętych w Zakładzie Kredytowym Miast Małopolskich (obecnie Bank Gospodarstwa Krajowego)		
a) markowych (krótkoterminowych)		108.039·—
b) złotowych (długoterminowych)		106.058·—
4) Rachunek pożyczek hipotecznych budowlanych (kaucyjnych) zaciągniętych w Banku Gospodarstwa Krajowego (krótkoterminowych)		935.700·—
5) Rachunek pożyczek amortyzacyjnych (ulgowych) zaciągniętych w Banku Gospodarstwa Krajowego (długoterminowych)		846.718·50
6) Rachunek pożyczki amortyzacyjnej (zwyczajnej) zaciągniętej w Banku Gospodarstwa Krajowego (długoterminowej)		57.739·—
7) Rachunek pożyczki amortyzacyjnej 21.000·— dol. zaciągniętej w Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Krakowa (długoterminowej) . . .		182.755·80
8) Rachunek weksli		349.095·91
9) Rachunek wierzycieli:		
A) Rachunek kaucji mieszkaniowych i pożyczek od lokatorów domów w formie przedpłat czynszowych	8.700·86	
B) Rachunek kredytowanych dostaw budowlanych wzgl. rezerw na dodatkowe wydatki odnośnie do wykonanych budów	72.436·47	81.137·33
10) Rachunek funduszów rezerwowych		
a) na amortyzację budynków	597.000·—	
b) na ogólny fundusz rezerwowy	138.849·49	735.849·49
11) Rachunek Przechodni		10.652·—
12) Reszta zysku nierozdzielonego za rok 1932	6.608·39	
Czysty zysk za rok 1933	4.494·66	11.103·05
		4,791.796·45

i strat za rok 1933.

MA.

	Zł	Zł
1) Czynsze z mieszkań wraz ze zwrotem opłat wodociągowych i innych wydatków, zwracanych przez lokatorów		362.704·87
2) Dochody z lokaty gotówki		6.350·07
3) Zysk z powodu różnicy kursu przy spłacie długów dolarowych etc. .		6.627·37
4) Przeniesiona reszta zysku za rok 1932		6.608·39
		382.290·70

ADRES REDAKCJI I ADMINISTR.: KRAKÓW ZARZĄD MIEJSKI W ST. KR. M. KRAKOWIE, BIURO PREZYDJALNE. TEL. NR. 125-05

PRENUMERATA: ROCZNA WYNOSI 12 ZŁ., (Z PRZESYŁKĄ POCZTOWĄ 14 ZŁ.), CENA JEDNEGO EGZEMPLARZA 1 ZŁ

SPRZEDAŻ DZIENNIKA ORAZ PRZYJMOWANIE ZGŁOSZEŃ NA PRENUMERATĘ USKUTECZNIA DZIENNIK PODAWCZY ZARZĄDU MIEJSKIEGO.

Nakładem stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.